

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(89) 380 endelig udg. SYN 153

Bruxelles, den 31. august 1989

Ændret forslag til RÅDETS DIREKTIV

om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for
vand- og energiforsyning samt transport og
telekommunikation

(forelagt af Kommissionen i henhold til artikel 149, stk. 3)

BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde i oktober 1988 Rådet to forslag til rådsdirektiver om henholdsvis fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden vand- og energiforsyning samt transport⁽¹⁾ og ved tilbudsgivning inden for telekommunikation⁽²⁾. Forslaget vedrørende telekommunikation blev opbygget således, at der heri henvises til bestemmelserne i det andet forslag, når de regler, der skal anvendes, er ens.

Det Økonomiske og Sociale udvalg afgav i marts 1989 sine udtalelser om de to forslag.

Parlamentet afgav i maj 1989 sin udtalelse om begge forslag og vedtog en række ændringsforslag. Kommissionen har meddelt Parlamentet, at det vil acceptere en række af disse ændringsforslag. Nogle af de foreslåede ændringsforslag vedrørende forslaget om vand, energi og transport gælder på grund af henvisningerne også for telekommunikationsforslaget.

Kommissionen har endvidere besluttet i overensstemmelse med Parlamentets indstilling at indarbejde de særlige bestemmelser fra telekommunikationsforslaget i forslaget om vand, energi og transport og at forelægge Parlamentet og Rådet et enkelt ændret forslag vedrørende alle fire sektorer.

Kommissionen har accepteret følgende ændringsforslag:

- Definitionerne bringes i overensstemmelse med definitionerne i det ændrede direktiv om offentlige bygge- og anlægskontrakter;

(1) KOM(88) 377 endelig udg. - SYN 153 af 11. oktober 1988.

(2) KOM(88) 378 endelig udg. - SYN 154 af 11. oktober 1988.

- artiklerne vedrørende anvendelsen omorganiseres for at tydeliggøre bestemmelserne uden at ændre indholdet;
- bestemmelserne om offentliggørelse af virksomhed, der ikke omfattes af direktivet, tydeliggøres og suppleres;
- definitionen af en lignende kontrakt tydeliggøres;
- visse enheder bemyndiges til ikke at anvende direktivet for visse små delmængder, der tildeles i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter;
- visse bestemmelser om alternative bud i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter tydeliggøres;
- det gøres klart, at ordregivere ikke skal udarbejde særskilte rapporter om hver enkelt tildelt kontrakt, men skal opbevare de relevante oplysninger i en eller anden form.

Kommissionen har ligeledes meddelt, at den har til hensigt at foretage følgende to ændringer af forslaget:

- ordregiveren skal have mulighed for at aftale fristerne for afgivelsen af bud med ansøgerne;
- den periode, i hvilken ordregiverne skal opbevare oplysningerne om de tildelte kontrakter, skal begrænses.

For sammenhængens skyld og i det omfang det var muligt under hensyn til bygge- og anlægskontrakterne inden for de undtagne sektorer er visse bestemmelser blevet bragt i overensstemmelse med det ændrede direktiv om offentlige bygge- og anlægskontrakter, der blev vedtaget den 18. juli 1989.

De ændringsforslag fra Parlamentet, som Kommissionen har accepteret, det nye bygge- og anlægsdirektiv og de ovennævnte punkter betød, at de oprindelige forslag måtte ændres og et samlet ændret forslag udarbejdes. For klarhedens skyld gentages teksterne fra de oprindelige forslag fra oktober 1988, og alle ændringerne, herunder de indarbejdede bestemmelser fra telekommunikationsforslaget, er understreget.

II Analyse af betragtninger og artikler

I det følgende redegøres der for de foretagne ændringer. En række yderligere kommentarer er anført vedrørende den bestående tekst.

Betragtninger

Parlamentet vedtog en række nye betragtninger med henblik på at begrunde visse af direktivets bestemmelser. Der er især tale om følgende:

- ordregivere inden for drikkevandsforsyningen omfattes for hele forsyningsprocessens vedkommende,
- køb af vand omfattes ikke,
- ordregivere, der tilbyder lufttransport omfattes ikke, men denne undtagelse kan genoptages senere,
- de af ordregivernes aktiviteter, der er undergivet direktivet, men som ikke omfattes, skal offentliggøres i EFT,
- køb af energi og brændstof i energisektoren er ikke omfattet og foranstaltninger til virkeliggørelse af det indre marked inden for energisektoren til 1992 vil blive foreslået.

De øvrige ændringer af betragtningerne er en følge af indarbejdelsen af det tidligere telekommunikationsforslag og ændrer ikke tekstens indhold.

Artikel 1

I denne artikel fastlægges et antal definitioner. En række anførte begreber anvendes på en særlig måde i dette direktiv, der ikke stemmer overens med anvendelsen i den øvrige EF-lovgivning.

Med hensyn til definitionen af indkøbskontrakt i stk. 3, litra a), omfatter visse kontrakter et betydeligt element af teknikerarbejde, der kan føre til, at monterings- og installationsomkostningerne bliver større end udgifterne til selve produkterne. Sådanne kontrakter, der ikke falder under begrebet bygge- og anlægskontrakter i forslaget, ville dermed falde uden for direktivet. For at undgå denne uønskede situation er kravet om, at værdien af monterings- og installationsarbejdet skal være lavere end produktets værdi fjernet.

Definitionen af indkøbskontrakter og af bygge- og anlægskontrakter behøver ikke at være identisk med de definitioner, der anvendes af ordregiverne. Især vedrører "bygge- og anlægskontrakter" bygnings- eller entreprenørarbejder. Dette betyder ikke, at de omfattede ordregivere må ændre deres interne praksis i denne forbindelse, men at de skal sikre, at direktivets regler anvendes korrekt på de enkelte kontrakter. Definitionen af bygge- og anlægskontrakter omfatter "gennemførelse ved et hvilket som helst middel". Derfor er nøglefærdige anlæg omfattet.

Stk. 4 stammer fra artikel 3, stk. 2, litra a), i det tidligere telekommunikationsforslag. Kontrakter vedrørende programmeller omfattes kun af direktivet for så vidt angår telekommunikationssektoren.

Definitionen vedrører software-delen af telekommunikationsindkøb, f.eks. inden for digital kobling. Den vedrører ikke software til ledelses- og regnskabsformål.

I definitionerne i stk. 1, 7, 9, 10, og 11, tages der hensyn til vedtagelsen af direktivet om offentlige bygge- og anlægskontrakter.

Stk. 9 er ligeledes ændret, således at det nu nævner Det Europæiske Institut for Telestandarder blandt de organer, der opretter europæiske standarder. Det skal bemærkes, at det efter direktivet kun er anerkendte standardiseringsorganer, der kan fastlægge standarder. En teknisk specifikation, der gentagne gange anvendes af en ordregivende myndighed, betragtes ikke som en standard.

I stk. 10 tydeliggøres det ligeledes, at de omtalte fælles tekniske specifikationer skal vedtages ved en procedure, der er anerkendt af Fællesskabet. Dette vedrører især telekommunikationssektoren.

De tidligere stykker 4 og 6 er nu indsat i en ny artikel 4.

Artikel 2

I denne artikel defineres de ordregivere, der omfattes af direktivet.

I stk. 1, opdeles ordregiverne i to kategorier, hvoraf den ene omfatter offentlige ordregivere og offentlige virksomheder. Den anden omfatter andre virksomheder, der nyder særlige eller eksklusive rettigheder.

I stk. 2, opføres relevante former for virksomhed med henblik på definition af de ordregivere, der omfattes. Listen over sådanne aktiviteter omfatter nu telekommunikation.

Stk. 3, vedrører begrebet særlige og eksklusive rettigheder. Dette begreb findes i EØF-traktaten og det er ikke hensigtsmæssigt at søge at definere det udtømmende i dette direktiv. Der beskrives dog tre situationer, hvor en ordregiver nyder særlige eller eksklusive rettigheder.

I stk. 4, fastsættes, at visse ordregivere, der yder busbefordring skal undtages fra direktivet, når der trods det forhold, at de nyder særlige eller eksklusive rettigheder, reelt er fri adgang til udøvelse af disse tjenester.

I stk. 5, præciseres det, at de ordregivere, der er anført i bilag I-X anses for at opfylde kriterierne i stk. 1-4.

De tidligere stykker 6 og 7 findes nu i den nye artikel 4.

Artikel 3

I denne nye artikel fastlægges de grundlæggende krav til de i artikel 2 definerede ordregivere. Ordregiverne skal ikke opgive deres egen udbudsprocedurer, men kun sikre, at de tilpasses efter Fællesskabets krav.

Artikel 4

I denne artikel omhandles specielt ordregivere med en koncession inden for vandforsyning som undtagelse fra principperne i artikel 3. Denne artikel sammenfatter den tidligere artikel 1, stk. 4, og 6, samt artikel 2, stk. 6, og 7, fra det oprindelige forslag uden indholdsændringer.

I artikel 5-10 omhandles visse kontrakter, på hvilke direktivets krav ikke skal anvendes.

Artikel 5

I denne artikel fastsættes, at andre omfattede ordregivere end offentlige myndigheder ikke behøver at anvende direktivets bestemmelser ved udbudsprocedurer, der vedrører andre aktiviteter end dem, der er fastsat i artikel 2, stk. 2. Denne undtagelse gælder ikke for visse kontrakter inden for vandforsyningen, som det er praktisk umuligt at adskille fra drikkevandsforsyningen.

For at skabe gennemsigtighed bør ordregiverne holde Kommissionen underrettet om deres øvrige aktiviteter, der ikke omfattes af forslaget. Denne information vedrører for størstedelens vedkommende den offentlige sektor, men er vidt spredt. Kommissionen kan på eget initiativ offentliggøre lister over sådanne aktiviteter, idet den dog skal respektere ønsker om fortrolighed, der fremsættes af ordregiverne.

De gældende direktiver om offentlige indkøbskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter gælder normalt for alle udbud, der gennemføres af offentlige myndigheder. Hvis de som følge af aktiviteter på de områder, der omhandles i artikel 2, stk. 2., er undtaget fra direktiverne, er det ønskeligt, at de i det mindste underkastes nærværende direktivs krav.

Artikel 6

I denne artikel fastsættes en undtagelse for visse indkøbskontrakter for så vidt angår produkter, der er købt med henblik på gensalg på forretningsmæssige vilkår. Eksempler herpå er visse gas- og elektricitetselskabers køb af husholdningsudstyr med henblik på gensalg til kunder i direkte konkurrence med detailhandlere.

Artikel 7

I denne artikel er artikel 2, litra b), fra det tidligere telekommunikationsforslag indarbejdet. Den omhandler en undtagelse for indkøb i forbindelse med telekommunikationsydelser, hvis disse ydelser er blevet liberaliseret.

Artikel 10

Denne artikel, der omhandler kontrakter, der tildeles i henhold til internationale aftaler, omfatter nu bestemmelserne fra artikel 12, stk. 2, litra c), i det tidligere telekommunikationsforslag.

Artikel 11

Heri fastsættes, at direktivet ikke skal anvendes på kontrakter, der vedrører beløb under visse tærskler.

Tilføjelsen af kontrakter om programmeller følger af det tidligere telekommunikationsforslag.

I første afsnit af stk. 3, præciseres begrebet lignende kontrakt.

I sidste afsnit af stk. 5, fastsættes, at der ikke skal ske offentliggørelse for visse delarbejder, såfremt en bygge- og anlægskontrakt opdeles i sådanne. I teksten tages der hensyn til det ændrede direktiv om offentlige bygge- og anlægskontrakter.

I artikel 12-14 fastsættes, at projekter, produkter og ydelser skal beskrives på en sådan måde, at tekniske hindringer så vidt muligt ikke opstår i forbindelse med offentlige udbud.

Artikel 12

Hvor der er skabt enighed om europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser skal de anvendes i specifikationen. Grunden hertil er, at det er en fordel for begge parter i et udbud, at der anvendes en fælles reference i form af en almindelig anerkendt og let opnåelig tekst. Det skal understreges, at henvisning til europæiske standarder ikke betyder, at der kun er en løsning på et teknisk problem eller at der kun kan anvendes et produkt. Det udelukker heller ikke, at ordregiveren ved sin henvisning til standarden, kan udforme specifikationen således, at det sikres, at produktet, tjenesten eller arbejdet er egnet til den tilsligtede anvendelse. Dette kan f.eks. omfatte, at ordregiveren kræver en meget høj grad af sikkerhed eller pålidelighed.

Europæiske standarder bør som følge af deres art ikke være i strid med lovligt bindende nationale tekniske regler. Opstår et sådant tilfælde kan pligten til at henvisne til en europæisk standard ikke tilsidesætte overholdelsen af lovligt bindende nationale regler, såfremt disse er forenelige med EF-retten.

I stk. 2, fastsættes der en undtagelse fra princippet om henvisning til europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser i en række særlige tilfælde, hvor dette ville give anledning til alvorlige praktiske problemer eller være i modstrid med andre aspekter af EF-reglerne om standarder. Disse bestemmelser omfatter nu artikel 10, stk. 3, og artikel 5, stk. 2, fra det tidligere telekommunikationsforslag.

Især i tilfælde c), fastsættes der en midlertidig undtagelse fra det almindelige princip om henvisning til europæiske standarder, men kun på fastlagte betingelser, der tager sigte på at sikre, at undtagelsen ikke forlænges uendeligt. Det er Kommissionens mening, at denne bestemmelse skal omfatte situationer, hvor europæiske standarder er u hensigtsmæssige, fordi de er forældede eller tog sigte på en anden sammenhæng. I disse tilfælde er det ønskeligt, at ordregiverne underretter det ansvarlige standardiseringsorgan derom.

Artikel 13

I stk. 1 omhandles den situation, at der ikke findes europæiske standarder eller lignende. I så fald bør der i videst muligt omfang henvises til andre offentliggjorte standarder (stk. 1). Sådanne dokumenter kan f.eks. omfatte standarder fastsat af American Petroleum Institute som har opnået næsten international status på deres betemte område.

Hvor der kan vælges mellem flere referencer skal specifikationer, der tilsligter funktionsdygtighed, foretrækkes frem for design eller egenskabsbeskrivelser, fordi kontrakten dermed står åben for leverandører eller entreprenører, der kan opnå det ønskede resultat på forskellig måde (stk. 2). I praksis er det mest sandsynligt, at denne bestemmelse vedrører situationer, hvor der ikke findes standarder og hvor ordregiverne derfor udarbejder deres egne specifikationer. Virksomheder, der udformer beskrivende specifikationer, skal kunne forklare, hvorfor det var nødvendigt.

Under alle omstændigheder er specifikationer, hvorved konkurrence udelukkes, fordi de refererer til bestemte produkter eller mærker, i videst muligt omfang forbudt (stk. 3).

Artikel 14

Ordregivere, der regelmæssigt indkøber visse genstande, bør være rede til at stille specifikationer, som de rutinemæssigt anvender, til rådighed for firmaer, der anmoder derom. Dette er ikke til hinder for, at der for leveringen af sådan dokumentation kan opkræves et rimeligt og ikke-diskriminerende gebyr. Specifikationer kan udvikle sig og oplysninger, der gives, har naturligvis ingen indflydelse på senere udbud.

Artikel 15

I denne artikel fastslås det princip, at ordregiveren frit kan vælge mellem en række procedurer, såfremt visse minimumskrav med hensyn til offentliggørelse er blevet opfyldt (stk. 1). En ordregivende myndighed kan imidlertid ikke blande de forskellige procedurer. Især må buddene i forbindelse med offentlige og begrænsede udbud være hemmelige og konkurrere indbyrdes. Ved drøftelserne efter buddenes åbning kan buddenes indhold søges klarlagt og suppleret, men de må ikke omfatte forhandlinger om pris eller grundlæggende ændringer, der fordrejer konkurrencen.

I et meget begrænset antal tilfælde kan indkaldelse af bud fuldstændig undlades (stk. 2). En ordregiver, der benytter sig af disse undtagelser, må kunne påvise, at forholdene svarer til de fastlagte undtagelser.

Teksten er blevet ændret som følge af indarbejdning af telekommunikationsforslaget og den opnåede enighed om teksten til direktivet om offentlige bygge- og anlægskontrakter.

Artikel 16

I denne artikel redegøres der for, hvorledes de krav om indkaldelse af bud, der omhandles i artikel 15, stk. 1, kan opfyldes.

I forbindelse med offentligt udbud kræves der indkaldelse af bud (stk. 1).

I forbindelse med begrænset udbud eller udbud efter forhandling kan ordregiverne benytte tre forskellige metoder. Disse metoder udelukker ikke gensidigt hinanden.

Efter første metode kræves der offentliggørelse af en specifik indkaldelse af interessetilkendegivelser (stk. 2, litra a)).

Efter den anden metode, der især vil blive benyttet ved udbud af kompliceret eller fortrolig art, hvor en vurdering af de bydendes pålidelighed og kapacitet er særlig vigtig, kan ordregiveren fuldstændigt undlade udbudsbekendtgørelsen. I stedet skal ordregiveren udvælge bydende, der allerede har kvalificeret sig efter en kvalifikationsordning, der har været genstand for en bekendtgørelse (stk. 2, litra b)).

Efter tredje metode, der især vil blive anvendt ved rutinemæssige udbud eller indkøb i forbindelse med velplanlagte projekter, kan ordregiveren undlade bekendtgørelsen om de enkelte udbud. Ordregiveren skal i disse tilfælde have givet oplysninger om påtænkte udbud i en periodisk informationsbekendtgørelse. De bydende kan derefter udvælges blandt dem, der har reageret på bekendtgørelsen og bekræftet deres interesse i deltagelse.

Artikel 17

Heri fastsættes det, at der skal offentliggøres periodiske vejledende bekendtgørelser mindst én gang om året. Det kan imidlertid være hensigtsmæssigt, at ordregiverne offentliggør sådanne bekendtgørelser forud for et større projekt. Det er ordregiverne selv, der skal afgøre, hvorledes produkter, arbejder og ydelser skal grupperes i bekendtgørelsen. Bekendtgørelsen skal give mulige leverandører eller entreprenører så mange oplysninger, at de kan følge sagen op, uden at det kræves, at ordregiverne skal opgive urealistiske detaljer om spørgsmål, der endnu er på planlægningsstadiet. Såfremt ordregiverne regelmæssigt

køber store mængder af en bestemt art produkter, bør dette oplyses, ligesom der måske bør henvises til omfanget af indkøbene i tidligere år. Bekendtgørelsen skal udformes i god tro, men ordregiveren forpligtes ikke deraf, undtagen hvis bekendtgørelsen benyttes til indkaldelse af bud i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1.

Bekendtgørelsen skal være vejledende. Dens formål er at give interesserede leverandører eller entreprenører en rimelig idé om, hvilken type udbud, der påtænkes, og omfanget deraf.

Artikel 20

I denne artikel fastsættes minimumsfristerne i forbindelse med udbudsprocedurerne.

I stk. 1, fastsættes minimumsfristen for modtagelsen af bud i forbindelse med offentlige udbud.

I stk. 2, fastsættes minimumsfristen for anmodninger om deltagelse. Kommissionen mener, at fristen bør være længere end de 10 dage, der er et absolut minimum.

Fristen for modtagelsen af bud ved begrænsede udbud eller udbud efter forhandling kan eventuelt aftales mellem parterne.

Opnås der ikke enighed, er der fastsat en minimumsfrist. Igen er det Kommissionens opfattelse, at fristen normalt bør være længere end denne. Især bør den forlænges, såfremt det er meget kompliceret at udarbejde bud.

Visse frister løber fra datoen for offentliggørelsen af en bekendtgørelse i EFT. Ordregiverne bør sikre sig, at bekendtgørelserne sendes så betids, at de kan oversættes og forberedes til offentliggørelse. Især kan det ved fremsendelse af elektronisk vej undgås, at der opstår forsinkelser på grund af postbefordringen.

Artikel 21

Her præciseres det, at ordregiveren kan bede den bydende om at oplyse, hvilke hensigter han har med hensyn til underentrepriser. Hvis ordregiverne lader oplysninger herom indgå i tildelingsbekendtgørelsen kan de hjælpe mulige underleverandører til at finde frem til potentielle markeder.

Artikel 22

Heri fastsættes forskellige regler for gennemførelse af udbudsprocedurerne. I teksten tages der hensyn til det ændrede direktiv om offentlige bygge- og anlægskontrakter og til øvrige ændringer.

Artikel 23-25 vedrører ordningerne for kvalifikation og udvælgelse af ansøgere.

Artikel 23

I denne artikel fastlægges principperne for kvalifikations- og udvælgelsesprocedurerne. Ordregiverne har herefter stor handlefrihed. F.eks. kan den ordregiver, der ønsker en kvalifikationsordning, selv bestemme, om den skal foregå i et trin eller flere trin, eller om den skal vedrøre en gruppe produkter eller enkelte produkter. Uanset hvilke procedurer ordregiveren bestemmer sig for, må de være objektive og ikke-diskriminerende. Reglerne skal stilles til rådighed for ansøgere i god tro.

Artikel 24

Herefter skal ordregiveren, der har indført en kvalifikationsordning, forvalte den således, at kommende leverandører og entreprenører regelmæssigt underrettes om kvalifikationsordningens beståen, således at de kan ansøge om at blive kvalificerede. Ansøgere har krav på, at der træffes afgørelse i løbet af rimelig tid og på at få oplysning om grundene til, at en ønsket kvalifikation er blevet nægtet eller en bestående bragt til ophør.

Artikel 25

Ved stk. 1, sikres det, at udvælgelsen af bydende blandt de interesserede ansøgere foretages på grundlag af regler, som ordregiveren har fastlagt på forhånd. Dette sker for at hindre forskelsbehandling ved udvælgelsen. Men ordregiverne kan stadig frit bestemme, hvilke kriterier de vil anvende ved udvælgelsen.

Artikel 26

Heri fastsættes det grundlag, på hvilket en kontrakt skal tildeles.

I stk. 1, fastsættes, at kontrakten skal tildeles det økonomisk mest fordelagtige bud eller på basis af laveste pris.

En ikke udtømmende liste over kriterier, der eventuelt kan anvendes i forbindelse med første kriterium, er anført. Listen er blevet udvidet og omfatter leveringssikkerhed og forpligtelser med hensyn til reservedele.

Yderligere kriterier er mulige, såfremt de er af økonomisk art. Valget af kriterier er fuldstændig overladt til ordregiveren, men denne må på forhånd anføre de valgte kriterier. Kriterierne bør i videst mulig omfang anføres i faldende prioritetsorden.

Alternative bud kan indsendes, medmindre ordregiveren fastsætter andet. Ordregiveren skal oplyse om, i hvilke tilfælde alternative bud ikke modtages.

Bud, der forekommer unormalt lave, kan ikke afvises direkte, uden at den bydende får en mulighed for at påvise, at hans pris er realistisk. Fra tid til anden hævdes det, at et bud er unormalt lavt som følge af, at der ydes statsstøtte. Et bud kan kun afvises af denne grund, hvis det fastslås, at statsstøtten udbetales i modstrid med Traktaten. Derfor kan det kræves, at den bydende oplyser, hvorvidt en sådan støtte ydes, om den er meddelt Kommissionen og om denne har godkendt den. Bud, hvortil der er ydet ulovlig støtte, kan afvises.

I bestemmelserne til denne artikel tages der hensyn til det ændrede direktiv om offentlige bygge- og anlægskontrakter.

Artikel 29

I stk. 2, tages der hensyn til artikel 29 i det tidligere telekommunikationsforslag.

Artikel 30

Artikel 12 i det tidligere telekommunikationsforslag er indarbejdet i denne nye artikel.

Artikel 31

Artikel 12, stk. 2, litra a), fra det tidligere telekommunikationsforslag er indarbejdet i stk. 2.

Artikel 32

Efter denne artikel skal ordregiverne i deres bøger anføre oplysninger, så de kan besvare forespørgsler fra Kommissionen vedrørende bestemte udbudsprocedurer. Det er ikke nødvendigt, at ordregiverne udarbejder en rapport om en bestemt procedure, medmindre dette specielt kræves. Oplysningerne skal ikke opbevares på ubestemt tid, men kun indtil udløbet af klagefristen.

Teksten er ændret for dels at fjerne en uklarhed i stk. 1, og dels at fjerne visse krav i stk. 1, litra b), som var blevet indsat ved en fejltagelse. Der er desuden indsat en tidsfrist i stk. 2.

Artikel 33

Efter denne artikel skal der indsendes forskelligt statistisk materiale for at lette kontrollen med direktivets anvendelse. De eneste oplysninger, der kræves i forbindelse med kontrakter under tærkslen, er det samlede beløb for tildelte kontrakter.

I teksten tages der hensyn til artikel 11 fra det tidligere telekommunikationsforslag.

Artikel 35

Artikel 12, stk. 2, litra d), i det tidligere telekommunikationsforslag er indsat.

Artikel 36

I denne artikel fastsættes overgangsperiodens længde og anvendelse. Disse datoer skal ændres ved vedtagelsen.

I teksten tages der hensyn til artikel 10 og artikel 14, stk. 2, fra det tidligere telekommunikationsforslag.

Artikel 37

Gennemførelsesdatoerne er foreløbige. Stk. 2 er udtryk for et løfte fra Kommissionen til Europa-Parlamentet.

Bilag X

Dette bilag svarer til bilag I i det tidligere telekommunikationsforslag.

Bilag XIII A-C

I stk. 2 tages der hensyn til bilag II fra det tidligere telekommunikationsforslag.

Bilag XV

Bilag V i det tidligere telekommunikationsforslag er indarbejdet under punkt A, nr. 2.

Bilag XVI

På baggrund af den vedtagne tekst til direktiv om offentlige bygge- og anlægsarbejder skal det i bekendtgørelsen om kontrakttildeelingen angives, hvilken del af kontrakten, den bydende har til hensigt at udbyde i underentreprise. Denne oplysning, der ikke er bindende, skal tjene til at informere mulige underentreprenører om potentielle underentrepriser.

Ændret forslag

RÅDETS DIREKTIV

om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for
vand- og energiforsyning
samt transport og telekommunikation

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske
Fællesskab, særlig artikel 100 A og artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at vedtage foranstaltninger, med henblik på gradvis
oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31.
december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser
med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

Det Europæiske Råd har på en række samlinger vedtaget konklusioner om
nødvendigheden af, at det indre marked virkeliggøres;

restriktioner, der hindrer fri udveksling af varer og tjenesteydelser i
forbindelse med indkøbskontrakter inden for vand-, energi-, transport- og
telekommunikationssektoren er forbudt efter artikel 30 og 59 i
Traktaten;

efter artikel 97 i Euratom-Traktaten kan ingen i nationaliteten begrundet
restriktion gøres gældende over for virksomheder, som hører under en
medlemsstats jurisdiktion, og som ønsker at deltage i opførelsen af atom-
anlæg af videnskabelig eller industriel karakter inden for Fællesskabet;

opnåelsen af disse mål kræver ligeledes koordination af de udbudsproce-
durer, som ordregiverne anvender i disse sektorer;

hvidbogen om gennemførelsen af det indre marked indeholder et hand-
lingsprogram og en tidsplan for en åbning af adgangen til offentlige
kontrakter i de sektorer, der i øjeblikket er undtaget fra Rådets
direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971 om samordning af fremgangsmåderne
med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (1),
senest ændret ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, og
Rådets direktiv 77/62/EØF af 21. december 1976 om samordning af frem-
gangsmåderne ved offentlige indkøb (2), ændret ved direktiv 88/295/EØF;

til de undtagne sektorer hører bl.a. vand- og energiforsyning samt trans-
port og, for så vidt angår direktiv 77/62/EØF, telekommunikation;

hovedbegrundelsen for undtagelsen for disse sektorer var, at virksomheder
inden for disse sektorer i nogle tilfælde henhører under den offentlige
ret, i andre tilfælde under privatretten;

(1) EFT nr. L 185 af 16.8.1971, s. 5.

(2) EFT nr. L 13 af 15. 1.1977, s. 1.

(3) EFT nr. L 127 af 20.5.1988, s. 1.

for at sikre en reel åbning af markedet samt en passende ligevægt i forbindelse med anvendelsen af reglerne om tilbudsgivning i disse sektorer må de pågældende virksomheder defineres på anden måde end ved henvisning til deres retlige status;

en af hovedgrundene til, at der ikke hersker fri konkurrence på EF-niveau i forbindelse med indkøb foretaget af virksomheder inden for disse sektorer er, at markederne er lukkede, fordi medlemsstaternes myndigheder indrømmer særlige og eksklusive rettigheder til levering eller forvaltning af net til ydelse af den pågældende tjeneste, til udnyttelse af et bestemt geografisk område til et bestemt formål, til drift af telekommunikationsnet eller til ydelse af telekommunikationstjenester;

en anden væsentlig grund til, at der ikke hersker fri konkurrence på EF-niveau inden for disse områder er, at medlemsstaternes myndigheder på forskellig måde kan øve indflydelse på disse virksomheders adfærd, herunder ved at have kapitalinteresser i dem og repræsentation i deres administrations-, direktions- eller tilsynsorganer;

dette direktiv bør ikke udvides til at omfatte de nævnte virksomheders aktiviteter, som falder uden for vand-, energiforsynings-, transport- eller telekommunikationsområdet, eller som falder inden for disse sektorer, men er undergivet almindelige konkurrencevilkår på markeder, hvortil adgangen er fri;

det er hensigtsmæssigt, at ordregiverne anvender fælles bestemmelser for tilbudsgivning for alle deres aktiviteter inden for vandforsyning; visse ordregivere har hidtil været omfattet af direktiv 71/305/EØF og 77/62/EØF, for så vidt angår deres aktiviteter vedrørende vandbygningsprojekter, kunstvanding, dræning samt bortledning og rensning af spildevand;

reglerne for tilbudsgivning af den type, som foreslås for indkøbskontrakter, er imidlertid uegnede i forbindelse med køb af vand i betragtning af nødvendigheden af, at forsyning finder sted fra kilder nær anvendelsesstedet;

Kommissionen har meddelt, at den vil foreslå foranstaltninger til fjernelse af hindringer for den grænseoverskridende handel med elektricitet inden 1992; reglerne for tilbudsgivning af den type, som foreslås for indkøbskontrakter, gør det ikke muligt at overvinde de eksisterende hindringer for køb af energi og brændsel inden for energisektoren; problemerne i forbindelse med køb af energi og brændsel i energisektoren bør løses som led i gennemførelsen af Fællesskabets indre marked i energisektoren, og derfor bør disse køb ikke medtages i dette direktiv;

Rådets forordning (EØF) 3975/87 (4) og 3976/87 (5), Rådets direktiv 87/601/EØF (6) samt Rådets beslutning 87/602 (7) tilsligter at indføre øget konkurrence mellem ordregivere, der driver lufttransport til betjening af offentligheden, og disse ordregivere bør derfor ikke for tiden medtages i direktivet; forholdene bør behandles på ny på et senere tidspunkt i lyset af de fremskridt, der er gjort på det konkurrence-mæssige plan;

(4) EFT nr. L 374 af 31.12.1987, s. 1.

(5) EFT nr. L 374 af 31.12.1987, s. 9.

(6) EFT nr. L 374 af 31.12.1987, s. 12.

(7) EFT nr. L 374 af 31.12.1987, s. 19.

Med henblik på at lette overholdelsen af bestemmelserne vedrørende fritagelse for aktiviteter, som ikke er omfattet af dette direktiv, bør Kommissionen offentliggøre sådanne aktiviteter i De Europæiske Fællesskabers Tidende;

dette direktiv bør ikke gælde for leveringer, der berører statens væsentlige sikkerhedsinteresser, eller som gennemføres i overensstemmelse med bestående internationale aftaler eller bestemmelser fastsat af internationale organisationer;

Fællesskabets eller medlemsstaternes internationale forpligtelser må ikke berøres af dette direktiv;

Inden for visse grænser bør et tilbud med oprindelse i Fællesskabet foretrækkes frem for et tilsvarende tilbud med oprindelse i et tredjeland;

dette direktiv må ikke foregribe Kommissionens stilling i igangværende eller kommende internationale forhandlinger;

anvendelsesområdet for dette direktiv bør på grundlag af resultaterne af sådanne internationale forhandlinger kunne udvides til at omfatte tilbud med oprindelse i tredjelande i henhold til en rådsbeslutning;

det er under hensyn til Fællesskabets politik på dette område nødvendigt at fastsætte fælles regler vedrørende standarder og tekniske specifikationer;

ordregivere skal kunne afvise tilbud, som ikke er pålidelige, fordi de er baseret på statsstøtte;

ved anvendelsen af dette direktiv gælder principperne om ækvivalens og gensidig anerkendelse af nationale standarder, tekniske specifikationer og fremstillingsmetoder;

de regler, som de pågældende virksomheder skal anvende, bør danne grundlag for sund forretningspraksis og være så smidige som muligt;

som modstykke til denne smidighed og for at fremme den gensidige tillid skal bestemmelserne tilsikre et minimum af gennemsigtighed og passende kontrol ved anvendelsen af direktivet;

den ordning, der skal indføres for telekommunikationssektoren, bør i vidt omfang svare til ordningen inden for vand- og energiforsyning samt transport;

da problemerne ved indkøb har samme karakter i de forskellige sektorer, kan de behandles i én enkelt retsakt;

ordningen for telekommunikationssektoren bør foregå i to etaper med en overgangsperiode på et år, hvorunder 30% af de samlede årlige udbud kan gennemføres uden anvendelse af dette direktiv for derved at lette anvendelsen af direktivet fra 1992 med basis i erfaringerne fra det foregående år, men der bør ikke gælde nogen overgangsperiode med hensyn til forpligtelsen til at offentliggøre periodiske bekendtgørelser;

ationale bestemmelser til fremme af regionaludviklingen bør være omfattet af Fællesskabets mål;

Kommissionen bør efter fire år undersøge, hvorledes dette direktiv fungerer, og hvilke virkninger det har haft, og fremsætter derefter de yderligere forslag, der er nødvendige -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Afsnit 1 - Generelle bestemmelser

ARTIKEL 1

I dette direktiv forstås ved

1. "offentlige myndigheder" staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer eller sammenslutninger bestående af en eller flere af disse myndigheder eller offentligretlige organer. Et organ anses for offentligretligt, hvis
  - dets opgave er at varetage offentlige opgaver, og
  - det er en juridisk person, og
  - hvis dets aktivitet for størstedelens vedkommende finansieres af staten eller de regionale eller lokale myndigheder eller af andre offentligretlige organer, eller hvis forvaltning er underlagt disses kontrol, eller hvis staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer udpeger mere end halvdelen af medlemmerne i bestyrelsen, direktionen eller tilsynsrådet.
2. "offentlige virksomheder", enhver virksomhed, som de offentlige myndigheder direkte eller indirekte kan have dominerende indflydelse på som følge af ejerforhold, kapitalindsud deri eller af de regler, der gælder for virksomheden. Dominerende indflydelse antages at foreligge, når de offentlige myndigheder direkte eller indirekte i relation til en virksomhed:
  - besidder majoriteten af virksomhedens tegnede kapital, eller
  - råder over flertallet af de stemmer, som er knyttet til andele, som virksomheden har udstedt, eller
  - kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i virksomhedens bestyrelse, direktion eller tilsynsråd.

3. "Indkøbs- og bygge- og anlægskontrakter", gensidigt bebyrdende kontrakter, der indgås skriftligt mellem en af de ordregivere, der omhandles i artikel 2, og en bydende med følgende formål:
  - a) for indkøbskontrakter, køb, leasing, leje eller lejekøb af varer med eller uden købsoptioner. Kontrakten kan som tillæg omfatte monterings- og installationsarbejde.
  - b) for bygge- og anlægskontrakter, enten udførelse eller både udførelse og projektering af arbejder i forbindelse med en af de former for virksomhed, der omhandles i bilag XI, eller gennemførelse ved et hvilket som helst middel af bygge- eller anlægsarbejder som helhed, der i sig selv er tilstrækkelige til at oplyde en økonomisk og teknisk funktion for brugeren.
4. "kontrakter vedrørende programmer", Indkøb af programmer til brug i forbindelse med telekommunikationsnet eller -ydelser foretaget af én af de i artikel 2, stk. 2, litra d), omhandlede ordregivere.
5. "bydende", leverandør eller entreprenør, som har afgivet bud, og "ansøger", den, der har anmodet om opfordring til at deltage i et begrænset udbud eller et udbud efter forhandling;
6. "offentligt og begrænset udbud samt udbud efter forhandling", indkøbsprocedurer, der anvendes af ordregivere, hvorunder
  - a) ved offentlige udbud, alle interesserede leverandører eller entreprenører kan afgive bud;

- b) ved begrænsede udbud, kun de ansøgere der af ordregiverne modtager opfordring dertil, kan afgive tilbud;
- c) ved udbud efter forhandling, ordregiverne henvender sig til bestemte leverandører eller entreprenører og forhandler kontraktens vilkår med en eller flere af dem.
7. "tekniske specifikationer", samtlige tekniske forskrifter, navnlig i udbudsmaterialet, som fastlægger de krævede karakteristika for et arbejde, materiale, produkt eller en leverance, og hvorved de kan beskrives således, at de opfylder kravene for den anvendelse, som ordregiveren har bestemt dem til. De tekniske forskrifter kan omfatte kvalitet, brugsegenskaber, sikkerhed eller dimensioner samt krav til materialer, produkter eller leverancer vedrørende kvalitetsgaranti, terminologi, symboler, afprøvning og afprøvningsmetoder, emballage, mærkning eller etikettering. Ved bygge- og anlægskontrakter kan de også omfatte regler for udformning og omkostningsberegning, afprøvning af, tilsyn med og godkendelse af arbejder, byggeteknik og byggemetoder samt alle andre betingelser af teknisk karakter, som den ordregivende myndighed ved almindelige eller særlige bestemmelser kan fastsætte vedrørende de færdige arbejder og de materialer, der indgår deri.
8. "standard", teknisk specifikation, som er godkendt af et anerkendt standardiseringsorgan til gentagen eller konstant anvendelse, men hvis overholdelse i princippet ikke er obligatorisk.
9. "europæisk standard", standard, der er godkendt af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) eller af Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (CENELEC), som "europæisk standard" (ES) eller "harmoniseringsdokument (HD)" efter de "fælles regler" for disse organer, eller af Det Europæiske Institut for Telestandarder (ETSI) som "europæisk telestandard" (ETS).

10. "Fælles teknisk specifikation", teknisk specifikation, som er udarbejdet efter en af Fællesskabet godkendt procedure for at sikre ensartet anvendelse i alle medlemsstaterne, og som er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende.
11. "Europæisk teknisk godkendelse", godkendelse af et materiales egnethed til en bestemt anvendelse på grundlag af en teknisk bedømmelse, som bygger på, at materialet opfylder de væsentlige krav, der gælder for bygge- og anlægsarbejder, til grund for hvilke lægges materialets iboende egenskaber og de forskrifter, der gælder for dets Ibrugtagning og anvendelse ifølge Rådets direktiv 89/106 (8). Europæisk godkendelse udstedes af et organ, der er godkendt hertil af medlemsstaten.

(8) EFT nr. L 40 af 11.2.1989, s.12.

ARTIKEL 2

1. Dette direktiv gælder for ordregivere,

- a) der er offentlige myndigheder eller offentlige virksomheder, og som udøver en af de former for virksomhed, der i stk. 2 defineres som relevant med henblik på anvendelsen af dette direktiv, eller
- b) der er ikke-offentlige myndigheder eller offentlige virksomheder og som en hovedvirksomhed udøver en af de former for virksomhed, der i stk. 2 defineres som relevant med henblik på anvendelsen af dette direktiv, eller en kombination heraf, og som driver virksomhed på grundlag af særlige eller eksklusive rettigheder, der er indrømmet af en kompetent myndighed i en medlemsstat.

2. Følgende former for virksomhed er relevante med henblik på anvendelsen af dette direktiv

- a) levering eller forvaltning af net til betjening af offentligheden i forbindelse med produktion, transport eller distribution af
  - I) drikkevand, eller
  - II) elektricitet, eller
  - III) gas eller varme.

b) udnyttelse af et geografisk område med henblik på

- I) efterforskning efter eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel, eller
  - II) tilvejebringelse af lufthavns- og havnefaciliteter, herunder i forbindelse med indre vandveje, eller af andre terminalfaciliteter for transportvirksomheder, der opererer til lands, til vands og i luften.
- c) forvaltning af net til betjening af offentligheden inden for transport med jernbane, sporvogn, trolleybus eller bus.

For transportydelser anses et net for at bestå, hvis driften foregår på de betingelser, herunder betingelser vedrørende ruter, kapacitet og betjeningens hyppighed, der er fastsat af en kompetent myndighed i en medlemsstat.

d) drift af offentlige telekommunikationsnet eller ydelse til offentligheden af en eller flere telekommunikationstjenester.

3. Med henblik på anvendelse af stk. 1, litra b), anses en ordregiver for at drive virksomhed på grundlag af særlige eller eksklusive rettigheder, navnlige når

- a) han, for at drive virksomhed efter stk. 2, er nødt til at opnå en forudgående godkendelse fra en kompetent myndighed i den pågældende medlemsstat,
- b) han til opbygningen af de net eller faciliteter, der omhandles i stk. 2, kan benytte ekspropriation eller brugsret eller placere netudstyr på, under eller over offentlig vej,

- c) han i forbindelse med stk. 2, litra a), stiller et net til rådighed, der selv forvaltes af en virksomhed på grundlag af særlige eller eksklusive rettigheder eller en godkendelse, som er tildelt af en kompetent myndighed i en medlemsstat.
4. Ordregivere, der driver bustransportvirksomhed til betjening af offentligheden som omhandlet i stk. 2, litra c), undtages fra dette direktiv, hvis andre virksomheder frit kan yde samme tjenester, enten generelt eller i et bestemt geografisk område på samme vilkår som ordregiveren.
5. De i bilag I-X omhandlede ordregivere opfylder ovennævnte kriterier.

ARTIKEL 3

I forbindelse med indgåelse af indkøbs-, bygge- og anlægskontrakter samt kontrakter vedrørende programeller anvender ordregiverne deres egne procedurer tilpasset bestemmelserne i afsnit II, III og IV.

ARTIKEL 4

1. En ordregiver, der har en koncessionskontrakt vedrørende en form for virksomhed, som er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), nr. 1), kan tildele kontrakter vedrørende indkøb og bygge- og anlægsarbejder uden at overholde bestemmelserne i afsnit II, III og IV, når den har til hensigt at tildele disse kontrakter til virksomheder, som den er associeret med eller tilknyttet, hvis i de tilfælde, hvor dens koncessionskontrakt er indgået efter dette direktivs iværksættelse,

- a) bud er indkaldt ved offentliggørelsen af en udbudsbekendtgørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende udfærdiget i overensstemmelse med bilag XII, og
- b) ordregiveren har vedlagt en liste over disse virksomheder sammen med sin koncessionsansøgning og har ajourført denne liste ved enhver efterfølgende ændring i forbindelse med virksomhederne.
2. Ved "koncession", forstås en kontrakt, der indgås skriftligt mellem en ordregiver, der er en offentlig myndighed som defineret i artikel 1, stk. 1, og en ordregiver, der ikke er en offentlig myndighed eller en offentlig virksomhed, hvorved sidstnævnte for egen regning og risiko mod et vederlag påtager sig ansvaret for at anlægge, levere eller forvalte et net som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), underlitra i).
3. Ved "associeret eller tilknyttet virksomhed", forstås en virksomhed, som ordregiveren direkte eller indirekte kan udøve en bestemmende indflydelse på, eller som kan udøve bestemmende indflydelse på ordregiveren, eller som sammen med ordregiveren er underkastet en anden virksomheds bestemmende indflydelse som følge af ejerforhold, kapitalinteresser eller de regler, der gælder for virksomheden. Dominerende indflydelse antages at foreligge, når en virksomhed direkte eller indirekte i relation til en anden virksomhed:
- besidder majoriteten af virksomhedens tegnede kapital, eller
  - råder over flertallet af de stemmer, som er knyttet til andele, som virksomheden har udstedt, eller
  - kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i virksomhedens bestyrelse, direktion eller tilsynsråd.

4. Dette direktiv gælder også for kontrakter, der tildeles af ordregivere, der driver virksomhed, som beskrevet i artikel 2, stk. 2, litra a), underlitra l), når kontrakterne vedrører vandbygningsprojekter, kunstvanding, dræning samt bortledning og rensning af spildevand.

ARTIKEL 5

1. Bortset fra offentlige myndigheder gælder dette direktiv ikke for kontrakter, som ordregivere indgår i andet øjemed end udøvelse af de i artikel 2, stk. 2, omhandlede former for virksomhed.
2. De i stk. 1 omhandlede ordregivere giver Kommissionen meddelelse om enhver form for aktivitet, som de anser for at falde ind under den i stk. 1 omhandlede undtagelse. Kommissionen offentliggør regelmæssigt i De Europæiske Fællesskabers Tidende til orientering oversigter over de aktiviteter, som den anser for undtaget. I denne forbindelse tager Kommissionen hensyn til følsomme forretningsmæssige aspekter, som ordregiverne vil påberåbe sig ved videregivelsen af oplysningerne.

ARTIKEL 6

1. Dette direktiv gælder ikke for kontrakter om levering af produkter, der er købt med henblik på gensalg eller udlejning til tredjemand, såfremt ordregiveren ikke har særlige eller eksklusive rettigheder med hensyn til salg eller udlejning af sådanne produkter og andre virksomheder frit kan sælge eller udleje dem på samme betingelser som ordregiveren.
2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om, hvilke produkter, der falder under stk. 1, samt om alle relevante retsfor skrifter.

ARTIKEL 7

1. Dette direktiv gælder ikke for kontrakter, som ordregivere, hvis virksomhed er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra d), tildeler til indkøb, der udelukkende har forbindelse med en eller flere telekommunikationsydelser, når andre virksomheder frit kan yde den samme tjeneste i samme geografiske område og på samme vilkår.
2. Medlemsstaten giver Kommissionen meddelelse om, hvilke tjenesteydelser, der omfattes af stk. 1, samt om alle relevante retsfor skrifter.

ARTIKEL 8

Dette direktiv gælder ikke for kontrakter

- a) Indgået af ordregivere, som er anført i bilag I, om køb af vand;
- b) Indgået af ordregivere, som er anført i bilag II, III, IV og V, om køb af energi eller om levering af brændsel til energiproduktion.

ARTIKEL 9

Dette direktiv gælder ikke for kontrakter, hvis gennemførelse skal ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med gældende love eller administrative bestemmelser i den pågældende medlemsstat, eller når beskyttelse af grundlæggende sikkerhedsinteresser i denne stat kræver det.

ARTIKEL 10

1. Dette direktiv gælder ikke for kontrakter, for hvilke der gælder andre udbudsregler, og som tildeles
  - a) I henhold til en international aftale mellem en medlemsstat og et eller flere tredjelande, og som omfatter indkøb eller bygge- og anlægsarbejder, der er bestemt til signatarstaternes fælles gennemførelse eller fælles udnyttelse af et projekt; alle sådanne aftaler skal meddeles Kommissionen, der kan høre Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, som er nedsat ved Rådets afgørelse 71/306/EØF⁽⁹⁾. Består der aftale vedrørende kontrakter, som tildeles af virksomheder, hvis aktiviteter er defineret i artikel 2, stk. 2, litra d), rådfører Kommissionen sig med Det Rådgivende Udvalg for Telekommunikationskontrakter, som er omhandlet i artikel 30.
  - b) virksomheder i en medlemsstat eller i et tredjeland i henhold til en international aftale om stationering af tropper;
  - c) i overensstemmelse med en international organisations særlige fremgangsmåde.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 185 af 16.8.1971, s. 15.

ARTIKEL 11

1. Dette direktiv anvendes for kontrakter, hvis værdi uden moms andrager mindst
  - 200 000 ECU for Indkøbskontrakter og kontrakter vedrørende programmeller,
  - 5 000 000 ECU for bygge- og anlægskontrakter.
2. For Indkøbskontrakter er beregningsgrundlaget for kontraktens værdi følgende:
  - for tidsbestemte kontrakter, der løber over højst 12 måneder, den samlede kontraktværdi i deres løbetid eller, såfremt denne overskrider 12 måneder, den samlede værdi, inkl. den anslåede restværdi;
  - for kontrakter på ubestemt tid eller hvor kontraktens løbetid ikke kan fastsættes nærmere, det månedlige delbeløb multipliceret med 48.
3. For kontrakter om regelmæssige indkøb eller kontrakter, der skal fornys inden for en bestemt tid, fastsættes kontraktværdien på grundlag af
  - den samlede værdi af de lignende kontrakter på samme grupper af produkter, der er indgået i løbet af det foregående regnskabsår eller de foregående 12 måneder, så vidt muligt korrigeret for forventede ændringer i mængder eller værdi i løbet af de efterfølgende 12 måneder,

- eller den anslåede samlede værdi i de 12 måneder, der følger efter den første leverance, eller i kontraktens løbetid, hvor denne overstiger 12 måneder.

Beregningsmetoden må ikke vælges med henblik på at undgå, at dette direktiv finder anvendelse.

4. Ved optionsklausuler er grundlaget for beregningen af kontraktværdien den højeste samlede værdi af købe-, leasing-, leje- eller lejekøbskontrakten, inkl. optionsklausulerne.
5. Kontrakterne må ikke opdeles for at undgå, at dette direktiv finder anvendelse. For at fastsætte kontraktværdien med henblik på anvendelsen af stk. 1
  - skal værdien af produkter af samme type sammenlægges, når kontrakter om disse produkter tildeles samtidig, men som delkontrakter
  - skal værdien af alle kontrakter sammenlægges, såfremt et arbejde er opdelt i flere dele, der omfattes af flere delkontrakter.

De ordregivende myndigheder kan dog fravige stk. 1 for delarbejder, hvis anslåede værdi uden moms er på under 1 mio ECU, når den samlede værdi af delarbejderne ikke overstiger 20% af delarbejdernes samlede værdi.

6. Værdien af bygge- og anlægskontrakter skal omfatte værdien af alle produkter eller ydelser, som ordregiveren stiller til rådighed for entreprenøren, og som er nødvendig for kontraktens udførelse.

Afsnit II - Tekniske specifikationer og standarder

ARTIKEL 12

1. De tekniske specifikationer vedrørende materialer, produkter, leverancer eller arbejder fastlægges under henvisning til de nationale standarder til gennemførelse af europæiske standarder eller ved henvisning til fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser.
2. Ordregiverne kan fravige stk. 1, når
  - a) standarderne, de europæiske tekniske godkendelser eller de fælles tekniske specifikationer ikke omfatter bestemmelser om, hvorledes der kan fastslås overensstemmelse, eller der ikke findes teknisk mulighed for at fastslå tilfredsstillende overensstemmelse med disse standarder, europæiske tekniske godkendelser eller fælles tekniske specifikationer;
  - b) anvendelse af stk. 1 ville begrænse anvendelsen af Rådets direktiv 86/361/EØF af 24. juli 1986 om første fase af den gensidige anerkendelse af typegodkendelser af terminaludstyr⁽¹⁰⁾ eller Rådets beslutning 87/95/EØF af 22. december 1986 om standardisering inden for informationsteknologi og telekommunikation⁽¹¹⁾;
  - c) anvendelse af pågældende standarder, europæiske tekniske godkendelser eller fælles tekniske specifikationer ville tvinge ordregiveren til at indkøbe materiel, der er uforeneligt med allerede anvendt udstyr, eller ville medføre uforholdsmæssigt store udgifter eller tekniske vanskeligheder; denne undtagelse gælder dog kun som en del af en klart fastlagt og nedskrevet strategi med henblik på inden for en bestemt periode at gå over til europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser;

(10) EFT L 217 af 5.8.1986, s. 21.

(11) EFT nr. L 36 af 7.2.1987, s. 31.

- d) det pågældende projekt er af ægte innovativ karakter, hvorved anvendelsen af bestående europæiske standarder, europæiske tekniske godkendelser eller fælles tekniske specifikationer ikke ville være hensigtsmæssig.
3. Hvis ordregiverne skal offentliggøre en udbudsbekendtgørelse efter artikel 16, stk. 1, eller gør det frivilligt efter artikel 16, stk. 2, iltra a), skal de i denne bekendtgørelse, medmindre dette er umuligt, anføre grundene til, at de påberåber sig stk. 2.

ARTIKEL 13

1. Findes der ikke europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser kan de tekniske specifikationer fastlægges ved henvisning til andre standarder.

I så fald bør der i nævnte rækkefølge henvises til

- a) nationale standarder til gennemførelse af internationale standarder, der er godkendt i det land, hvor ordregiveren har hjemsted;
  - b) andre nationale standarder i det land, hvor ordregiveren har hjemsted;
  - c) enhver anden standard.
2. Standarder og specifikationer, der sigter til funktionsdygtighed frem for design eller egenskabsbeskrivelser skal foretrækkes, medmindre ordregiveren har objektive grunde til at mene, at sådanne standarder er uhensigtsmæssige i forbindelse med kontraktens formål.
  3. Tekniske specifikationer, hvori der nævnes varer af bestemt mærke eller herkomst eller en særlig proces, og som medfører, at visse virksomheder fortrinsbehandles eller udelukkes, kan ikke anvendes, medmindre sådanne specifikationer er absolut nødvendige for kontraktens genstand. Især er angivelse af varemærker, patenter, typer og bestemt oprindelse eller produktion forbudt; sådanne angivelser ledsaget af ordene "eller lignende" kan dog tillades, såfremt kontraktgenstanden ikke på anden måde kan beskrives ved specifikationer, der er tilstrækkeligt præcise og fuldt forståelige for alle.

ARTIKEL 14

1. Ordregiverne stiller efter anmodning fra interesserede leverandører eller entreprenører de tekniske specifikationer til rådighed vedrørende regelmæssigt indkøbte materialer, produkter, leverancer eller arbejder, som de regelmæssigt indkøber, som de har til hensigt at anvende ved indkøb, der omfattes af de periodiske bekendtgørelser, jf. artikel 17. Er disse tekniske specifikationer baseret på dokumenter, der er tilgængelige for interesserede leverandører eller entreprenører, er en henvisning til disse dokumenter tilstrækkelig.
2. Ordregiverne skal anføre de tekniske specifikationer i de generelle dokumenter eller i kontraktdokumenterne i forbindelse med de enkelte kontrakter.

Afsnit III - Procedurer for tildeling af kontrakter

ARTIKEL 15

1. Ordregiverne kan anvende de procedurer, der omhandles i artikel 1, stk. 6, såfremt der med forbehold af stk. 2 har været gennemført udbud i overensstemmelse med art. 16.
2. Ordregiverne kan anvende udbud med forhandling uden på forhånd at indkalde bud i følgende tilfælde:
  - a) når der ikke er afgivet bud, eller ingen bud er konditionsmæssige, i forbindelse med offentligt eller begrænset udbud;
  - b) når indkøbskontrakter, bygge- og anlægskontrakter samt kontrakter vedrørende programmeller, vedrører produkter, arbejder eller tjenester, der fremstilles eller udføres udelukkende til forskning, forsøg, undersøgelser og vireudvikling. Denne bestemmelse omfatter dog ikke kontrakter, der tilsigter udbytter eller genindtjening af forsknings- og udviklingsomkostninger;
  - c) hvis kontrakten af tekniske eller kunstneriske grunde eller af årsager, der vedrører beskyttelsen af en eneret, kun kan overdrages til en bestemt leverandør eller entreprenør;
  - d) i strengt fornødent omfang, når sagens yderst hastende karakter som følge af begivenheder, som ordregiverne ikke har kunnet forudse, ikke gør det muligt at overholde fristerne for offentlige og begrænsede udbud;

- e) når indkøbskontrakter og kontrakter vedrørende programmeller vedrører supplerende leveringer fra den oprindelige leverandør til delvis fornyelse af sædvanlige leveringer eller installationer eller til udvidelse af allerede foretagne leveringer eller af bestående installationer, når et leverandørskifte ville gøre det nødvendigt for ordregiverne at anskaffe udstyr, som på grund af en forskel i teknisk beskaffenhed ville medføre teknisk uforenelighed eller uforholdsmæssigt store tekniske vanskeligheder med drift og vedligeholdelse; denne procedure kan almindeligvis kun anvendes i de fem år, der følger efter indgåelsen af den oprindelige kontrakt.
- f) når bygge- og anlægskontrakter vedrører supplerende arbejder, som ikke er nævnt i det projekt, som oprindeligt blev tildelt, eller i den først indgåede kontrakt, men som på grund af uforudsete forhold er blevet nødvendige for udførelsen af arbejdet, således som det er beskrevet i den, på betingelse af, at de supplerende arbejder overdrages til den entreprenør, som udfører det pågældende bygge- og anlægsarbejde, og under forudsætninger af
  - at disse arbejder teknisk eller økonomisk ikke kan adskilles fra hovedkontrakten uden væsentlige ulemper for ordregiverne;
  - eller at disse arbejder, til trods for at de kan adskilles fra udførelsen af den oprindelige kontrakt, er strengt nødvendige for den videre udførelse;
- g) når bygge- og anlægskontrakter vedrører nye arbejder, som består i en gentagelse af lignende arbejder, og som overdrages til den entreprenør, der af samme ordregiver fik overgivet den tidligere kontrakt, på betingelse af, at disse arbejder er i overensstemmelse med et basisprojekt, samt at dette projekt har været omfattet af en første kontrakt indgået efter et udbud; muligheden for at denne fremgangsmåde kan tages i anvendelse skal anslåede udgifter til det efterfølgende arbejde skal tages i betragtning af ordregiverne, når de anvender artikel 11; denne fremgangsmåde kan almindeligvis kun anvendes i en periode på fem år efter indgåelsen af den oprindelige kontrakt;

- h) for varer, der noteres og købes på et råvaremarked,
- i) ved køb fra leverandører, der er under konkursbehandling eller behandling med henblik på tvangsakkord uden for konkurs, hvis virksomhed er under likviditation, eller som er ophørt med deres erhvervsvirksomhed, eller som befinder sig i en lignende situation i henhold til en tilsvarende fremgangsmåde, der er fastsat i den nationale lovgivning.

ARTIKEL 16

1. De ordregivere, der ønsker at indgå en kontrakt ved offentlige udbud, tilkendegiver deres hensigt ved en bekendtgørelse i overensstemmelse med bilag XIII A.
2. De ordregivere, der ønsker at indgå en kontrakt ved begrænset udbud eller udbud efter forhandling med forudgående indkaldelse af bud, kan derved
  - a) benytte en udbudsbekendtgørelse, der affattes i overensstemmelse med bilag XIII B eller bilag XIII C eller
  - b) opfordre de ansøgere til at afgive bud, der har kvalificeret sig efter et kvalifikationssystem, der opfylder bestemmelserne i artikel 23, og som har været offentliggjort i en bekendtgørelse udfærdiget i overensstemmelse med bilag XIV.
3. Udbud anses for gennemført ved hjælp af en periodisk vejledende bekendtgørelse, jf. artikel 17, såfremt
  - a) kontrakten vedrører leverancer, bygninger og anlæg eller programmeller, der omhandles i bekendtgørelsen, og
  - b) det i bekendtgørelsen angives, at kontrakterne tildeles ved begrænset udbud eller udbud efter forhandling, og
  - c) ordregiverne giver alle ansøgere, der skriftligt tilkendegiver deres interesse for at deltage i udbuddet, mulighed for at bekræfte deres interesse for at modtage en opfordring på grundlag af mere detaljerede oplysninger vedrørende den specifikke kontrakt.
4. Alle de i denne artikel omhandlede bekendtgørelser skal offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

ARTIKEL 17

1. Ordregiverne bekendtgør mindst en gang om året ved hjælp af en periodisk vejledende bekendtgørelse, der er udfærdiget i overensstemmelse med bilag XV A og B, og som offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende,
  - a) for indkøbskontrakter og kontrakter vedrørende programmeller, de samlede indkøb, der påtænkes i de kommende tolv måneder for hvert produktområde, for hvilket den anslåede værdi efter artikel 11 andrager mindst 750 000 ECU
  - b) for bygge- og anlægskontrakter, de væsentlige karakteristika for de påtænkte kontrakter, hvis anslåede værdi andrager mindst 5 000 000 ECU.
2. Oplysninger om kontrakter, der ville være til skade for retsmæssige forretningsinteresser, kan udelades fra de periodiske bekendtgørelser.

ARTIKEL 18

1. Ordregivere, der har tildelt en kontrakt skal offentliggøre resultatet af udbuddet ved hjælp af en bekendtgørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Meddelelsen udfærdiges i overensstemmelse med bilag XVI.
2. Kan offentliggørelse af de i modellen til bekendtgørelsen anførte oplysninger være til hinder for anvendelse af lovgivning eller på anden måde være i modstrid med offentlige interesser eller være til skade for bestemte offentlige eller private virksomheders retsmæssige forretningsinteresser eller skade konkurrenceforholdet mellem leverandører eller entreprenører, kan ordregiverne begrænse bekendtgørelsens indhold til oplysning om, at kontrakten er blevet tildelt.
3. De i ovenstående stykker omhandlede bekendtgørelser skal afsendes senest 48 dage efter den pågældende kontrakttildeling.

ARTIKEL 19

1. De i de foregående artikler omhandlede bekendtgørelser må højst fylde en side i De Europæiske Fællesskabers Tidende, dvs. ca. 650 ord.
2. Ordregiverne skal kunne fremlægge bevis for afsendelsesdatoen.
3. Bekendtgørelsernes fuldstændige ordlyd skal offentliggøres på originalsproget i De Europæiske Fællesskabers Tidende og i databasen TED. Et resumé af det vigtigste indhold deraf offentliggøres på de øvrige fællesskabssprog, men kun teksten på originalsproget er autentisk.
4. Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer offentliggør bekendtgørelserne senest 12 dage efter afsendelsen.

Hver udgave af De Europæiske Fællesskabers Tidende, der indeholder én eller flere bekendtgørelser, skal indeholde en gengivelse af modellen eller modelierne dertil.
5. Fællesskabet udreder udgifterne til offentliggørelsen af bekendtgørelserne i De Europæiske Fællesskabers Tidende.
6. Udbud, for hvis vedkommende en bekendtgørelse offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, eller stk. 2, litra a), må ikke offentliggøres på anden måde, før denne bekendtgørelse er blevet sendt til Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer. En sådan offentliggørelse må ikke indeholde andre oplysninger end dem, der findes i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

ARTIKEL 20

1. Ved offentlige udbud fastsætter ordregiverne tidsfristen for modtagelsen af bud til mindst 40 dage fra datoen for offentliggørelsen af bekendtgørelsen.
2. Følgende ordninger gælder ved begrænsede udbud og udbud efter forhandling med forudgående indkaldelse af bud:
  - Er en bekendtgørelse offentliggjort efter artikel 16, stk. 2, litra a), skal fristen for modtagelse af anmodninger om deltagelse som almindelig regel fastsættes til mindst tre uger og må i intet tilfælde være mindre end 10 dage fra datoen for offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen;
  - Fristen for modtagelsen af bud kan aftales indbyrdes mellem ordregiveren og de udvalgte ansøgere, når at alle bydende gives samme tid til at udarbejde og indsende bud;
  - Er det ikke muligt at opnå enighed om fristen for modtagelsen af bud, fastsætter arbejdsgiveren en frist, der som almindelig regel mindst skal være tre uger og under ingen omstændigheder under 10 dage fra datoen for opfordringen til at indsende bud, og hvis længde skal fastsættes under hensyn til specifikationernes komplicerede beskaffenhed, nødvendigheden af en detaljeret gennemgang af udbudsdokumenterne, bilagsmaterialet og det yderligere informationsmateriale samt af besøg og undersøgelser på stedet af relevante referencedokumenter.
3. Ordregivere, der ønsker at tildele en koncessionskontrakt inden for vandsektoren, jf. artikel 4, stk. 1, fastsætter en frist for modtagelsen af ansøgninger om koncession på ikke under 40 dage fra datoen for offentliggørelsen af bekendtgørelsen.

ARTIKEL 21

I udbudsdokumenterne kan ordregiveren anmode den bydende om i budet at meddele, hvilke dele af kontrakten han eventuelt har til hensigt at udlægge til underentreprise eller underleverandørarbejde.
Denne meddelelse berører ikke spørgsmålet om hovedkontrahentens ansvar.

ARTIKEL 22

1. Ordregiverne sender normalt udbudsdokumenterne og bilagsmaterialet til leverandørerne eller entreprenørerne senest seks arbejdsdage fra modtagelsen af deres anmodning derom, hvis denne er modtaget i tide.
2. Såfremt der er anmodet derom i tide, sender ordregiverne yderligere oplysninger vedrørende kontrakt dokumenterne senest 6 dage før udløbet af fristen for modtagelsen af bud.
3. Kan bud kun afgives efter gennemgang af en omfangsrig dokumentation som f.eks. lange tekniske specifikationer, efter besigtigelse af stedet eller efter gennemsyn på stedet af bilagsmaterialet til udbudsdokumenterne, forlænges de i ovenstående stykke fastsatte tidsfrister tilsvarende.
4. Ordregiverne opfordrer samtidigt og skriftligt de udvalgte ansøgere til at afgive bud. Opfordringsskrivelsen skal ledsages af udbudsdokumenterne og bilagsmaterialet. Det skal mindst omfatte følgende oplysninger:
  - a) adressen, hvor yderligere dokumenter eventuelt kan fås, og sidste frist for anmodning derom, samt eventuelt pris på og betalingsmåde for disse dokumenter.
  - b) sidste frist for modtagelse af bud, den adresse, hvortil de skal sendes, samt det eller de sprog, de skal være affattet på.
  - c) en henvisning til den offentliggjorte udbudsbekendtgørelse.
  - d) angivelse af det materiale, som eventuelt skal vedlægges.
  - e) kriterierne for en tildeling af kontrakten, hvis de ikke fremgår af bekendtgørelsen.
5. Ansøgninger om deltagelse i udbud og opfordringer til afgivelse af bud kan fremsættes pr. brev, telegram, telex, telefax eller telefon. I de fire sidstnævnte tilfælde skal en bekræftelse sendes pr. brev, der afsendes inden udløbet af den i artikel 20, stk .2, omhandlede tidsfrist.

Afsnit IV - Kvalifikation, udvælgelse og tildeling af kontrakter

ARTIKEL 23

1. Leverandørers og entreprenørers kvalifikation og udvælgelse til deltagelse i begrænsede udbud eller udbud efter forhandling baseres på objektive og ikke-diskriminerende kriterier. De ordregivende myndigheder kan især ikke
  - a) pålægge nogle leverandører eller entreprenører forpligtelser af administrativ, teknisk eller finansiel art, som ikke pålægges andre;
  - b) kræve prøver eller beviser, som overlapper objektive beviser, der allerede foreligger.
2. De udelukkelseskriterier, som omhandles i artikel 23 i direktiv 71/305/EØF og artikel 20 i direktiv 77/62/EØF, ændret ved direktiv 88/295/EØF, betragtes som objektive og ikke-diskriminerende.
3. Ordregiverne fastsætter kriterierne og reglerne for, hvorledes de bydende kvalificerer sig, og for udvælgelsen af dem. Disse kriterier og regler skal efter anmodning stilles til rådighed for interesserede leverandører eller entreprenører.
4. Ordregiverne må ikke videregive fortrolige oplysninger, som leverandører eller entreprenører stiller til rådighed med henblik på kvalifikation, udvælgelse eller deltagelse i forbindelse med en udbudsprocedure.

ARTIKEL 24

1. Ordregivere, der anvender et kvalifikationssystem for leverandører eller entreprenører skal træffe afgørelse vedrørende kvalifikation inden for en periode på seks måneder fra indsendelse af en ansøgning, medmindre et længere tidsrum er nødvendigt af objektive grunde, som meddeles ansøgeren senest 2 måneder efter ansøgningen. I så fald skal ordregiveren underrette ansøgeren om grundene til forlængelsen samt om, hvornår ansøgningen vil blive godkendt eller afvist.
2. Ansøgere, hvis kvalifikationer ikke godkendes, skal have meddelelse om denne beslutning samt om begrundelserne derfor. Begrundelserne skal baseres på de bedømmelseskriterier, der omhandles i artikel 23, stk. 1.
3. Der skal opstilles en liste over kvalificerede leverandører eller entreprenører, der kan opdeles efter kategorier i overensstemmelse med den kontrakttype, hvor hvilken kvalifikationen gælder.
4. Ordregiverne kan kun med begrundelse i kriterierne i artikel 23, stk. 1, annullere en leverandørs eller entreprenørs kvalifikation. Hensigten om at gøre dette skal skriftligt på forhånd meddeles leverandøren eller entreprenøren ligesom begrundelserne for dette skridt.
5. Gælder kvalifikationssystemet på ubestemt tid skal det offentliggøres årligt i De Europæiske Fællesskabers Tidende ved en bekendtgørelse udfærdiget i overensstemmelse med bilag XIII, hvoraf formålet med kvalifikationssystemet fremgår og det oplyses, hvor reglerne for dets anvendelse kan fås.
6. Gælder kvalifikationssystemet ikke på ubestemt tid, skal det ved en bekendtgørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende sammen med de oplysninger, der kræves efter stk. 5, meddeles, hvorlænge systemet løber, idet denne periode dog højst må andrage 3 år.

ARTIKEL 25

1. Leverandører eller entreprenører, der har ansøgt om deltagelse i en udbudsprocedure, kan ikke udelukkes fra proceduren af andre grunde end dem, der er fastsat af ordregiveren, og som denne efter anmodning skal meddeles interesserede. En begrundelse kan være, at ordregiveren af objektive grunde må begrænse antallet af ansøgere til et niveau, der er rimeligt under hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med udbudsproceduren, og de midler, der kræves til gennemførelsen af den.
2. Konsortier af leverandører eller entreprenører kan ikke udelukkes fra afgivelse af bud eller deltagelse i en udbudsprocedure. Det kan ikke kræves, at disse konsortier antager en bestemt retlig form for at indgive bud eller deltage i forhandling. Hvis et konsortium imidlertid tildes kontrakten kan det med henblik på dennes tilfredsstillende gennemførelse kræves, at konsortiet antager en bestemt retlig form.

ARTIKEL 26

1. De kriterier, som ordregiverne skal lægge til grund ved tildeling af kontrakterne, er følgende:
  - a) det økonomisk mest fordelagtige bud baseret på forskellige kriterier, f.eks.: leveringstid, færdiggørelsesperiode, drifts-omkostninger, rentabilitet, kvalitet, æstetisk og funktionsmæssig værdi, teknisk værdi, service og teknisk bistand, forpligtelser vedrørende reservedele, leveringsgaranti og pris, eller
  - d) udelukkende den laveste pris.
2. I det i stk. 1, litra a), nævnte tilfælde skal ordregiverne i udbudsdokumenterne eller i udbudsbekendtgørelsen anføre alle de kriterier, som de har til hensigt at lægge til grund ved tildelingen, om muligt i præferenceorden.
3. Hvor kriterierne for tildeling af ordren er det økonomisk mest fordelagtige bud, kan ordregiverne tage alternative bud i betragtning, som forelægges af en bydende, når disse alternative bud opfylder de mindstekrav, som ordregiverne stiller. Ordregiverne skal i udbudsdokumenterne meddele, hvilke mindstekrav der skal overholdes i de alternative bud og hvilke særlige krav der stilles i forbindelse med deres afgivelse. Hvis ordregiverne ikke vil modtage alternative bud, angives dette i udbudsbekendtgørelsen.

4. Ordregivere kan ikke afvise bud vedrørende bygge- og anlægsarbejder af grunde, der vedrører de tekniske specifikationer, der er fastsat i udbudsdokumenterne, hvis de i budet beskrevne produkter opfylder de krav, der stilles i forbindelse med den tilsligtede anvendelse, dvs. har sådanne egenskaber, at de arbejder, som de skal indgå i eller samles, anvendes eller installeres med, hvis disse er korrekt udformede og konstruerede, opfylder de væsentlige krav efter direktiv 89/106/EØF, når og hvor dette kræves i bestemmelser vedrørende de pågældende bygge- og anlægsarbejder.
5. Er buddene i forbindelse med en bestemt kontrakt unormalt lave i forhold til ydelsen, anmoder ordregiveren skriftligt, inden disse bud afvises om sådanne nærmere enkeltheder vedrørende det pågældende bud, som han anser for relevant, og kontrollerer disse på grundlag af de indsendte dokumenter. Ordregiveren skal i særdeleshed bede om oplysninger om, hvorvidt den bydende modtager nogen form for statsstøtte, samt om støtten er blevet meddelt Kommissionen og er blevet godkendt af denne i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3.

Ordregiveren kan tage hensyn til oplysninger, der objektivt er begrundet bl.a. med økonomien i forbindelse med konstruktions- eller produktionsmetoden, de valgte tekniske løsninger, de usædvanligt gunstige forhold for den bydende i forbindelse med kontraktens gennemførelse eller det produkts eller det arbejdes originalitet, som den bydende foreslår.

Bud, der er unormalt lave på grund af modtagelse af statsstøtte, kan afvises, hvis den pågældende støtte ikke efter traktatens artikel 93, stk. 3, er blevet meddelt Kommissionen eller er blevet godkendt af denne. Ordregivere, der afviser et bud med denne begrundelse skal underrette Kommissionen derom.

ARTIKEL 27

1. Artikel 26, stk. 1, finder ikke anvendelse, når en medlemsstat ved tildeling af kontrakter anvender andre kriterier, der er i overensstemmelse med gældende bestemmelser på det tidspunkt, dette direktiv vedtages, og hvis formål er at give visse bydende en fortrinsstilling. Det er dog en betingelse, at disse bestemmelser er forenelige med traktaten.
2. Uden at det i øvrigt berører stk. 1, er dette direktiv ikke til hinder for, at der indtil den 31. december 1992 kan anvendes bestående nationale regler vedrørende tildeling af offentlige indkøbskontrakter samt bygge- og anlægskontrakter, der har til formål at begrænse regionale forskelle og fremme skabelsen af arbejdspladser i udviklingsmæssigt tilbagestående områder og områder i erhvervsmæssig tilbagegang, såfremt de pågældende bestemmelser er forenelige med traktaten og med Fællesskabets Internationale forpligtelser.

AFSNIT V - Afsluttende bestemmelser

ARTIKEL 28

1. Med forbehold af Fællesskabets eller dets medlemsstaters forpligtelser over for tredjelande, kan tilbud tilbagevises, når mere end halvdelen af den budte pris repræsenterer værdien af produkter, der er fremstillet, eller tjenester, der ydes uden for Fællesskabet eller en kombination heraf.
2. Med forbehold af stk. 3, foretrækkes et bud, der svarer til et under stk. 1 henhørende bud, men som ikke selv falder ind under dette stykke. Prisen på et sådant bud anses for at svare til prisen på det bud, der falder ind under stk. 1, såfremt den ikke overstiger dette sidstnævnte buds pris med mere end 3%.
3. Et bud skal dog ikke foretrækkes frem for et andet efter stk. 2, såfremt dets godkendelse tvinger ordregiveren til at erhverve materiel med tekniske karakteristika, der afviger fra det bestående materiels karakteristika, og dette ville føre til uforenelighed eller uforholdsmæssigt store tekniske vanskeligheder ved drift og vedligeholdelse.
4. Med henblik på anvendelsen af denne artikel
  - a) omfatter værdien af produkter fremstillet uden for Fællesskabet værdien af alle færdigfremstillede produkter eller halvfabrikata, der direkte eller indirekte importeres fra tredjelande
  - b) omfatter værdien af tjenester ydet uden for Fællesskabet, værdien af alt arbejde udført på tredjelandes område, som bidrager til ydelsen af de tjenester, der dækkes af kontrakten.

5. Denne artikel gælder ikke for tilbud med oprindelse i tredjelande, som ved afgørelse i Rådet, vedtaget med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i overensstemmelse med en aftale, der er indgået mellem Fællesskabet og et tredjeland inden for GATT eller på anden måde, omfattes af dette direktivs bestemmelser.

ARTIKEL 29

1. Værdien i medlemsstaternes valutaer af de tærskelværdier, der er fastsat i artikel 11, revideres i princippet hvert andet år med virkning fra 1. januar 1992. Beregningen af disse værdier baseres på disse valutaers gennemsnitlige daglige værdi i ECU i de 24 måneder, der går forud for den sidste dag i den oktober måned, der går umiddelbart forud for revisionen den 1. januar. Værdierne offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende i begyndelsen af november.
2. Den i stk. 1 fastsatte beregningsmetode tages i princippet to år efter sin første anvendelse på Kommissionens initiativ op til behandling i Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler. For virksomheder, hvis aktiviteter er defineret i artikel 2, stk. 2, litra d.), skal beregningsmetoden ligeledes forelægges Det Rådgivende Udvalg for Telekommunikationskontrakter til drøftelse.

ARTIKEL 30

1. Kommissionen bistås for så vidt angår udbud, der gennemføres af ordregivere, hvis aktiviteter er defineret i artikel 2, stk. 2, litra d), af et udvalg af rådgivende karakter, benævnt Det Rådgivende Udvalg for Telekommunikationskontrakter. Udvalget består af repræsentanter for medlemsstaterne, og har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Kommissionen rådfører sig med Udvalget om:
  - a) ændringer af bilag X
  - b) revision af tærskelværdierne
  - c) udbudsregler fastsat efter internationale aftaler
  - d) undersøgelsen af, hvorledes dette direktiv fungerer.

ARTIKEL 31

1. Kommissionen kan ændre bilag I til X for at
  - a) udelade ordregivere, der er opført i bilagene, fordi de ikke længere opfylder de kriterier for optagelse, der er anført i artikel 2, stk. 1;
  - b) optage ordregivere, som opfylder disse kriterier;
  - c) tage hensyn til sådanne ændringer i de retsakter, som bilag I-IX henviser til, som ikke indebærer udeladelse eller optagelse af ordregivere, jf. litra a) og b).
2. Ændringerne i bilag I-IX foretages af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, der er nedsat ved afgørelse 71/306/EØF. For så vidt angår bilag X skal Det Rådgivende Udvalg for Telekommunikationskontrakter høres.

Udvalgets formand forelægger udvalget udkast til de ændringer, der skal foretages. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast, inden for en frist, som formanden fastsætter, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.
3. De ændrede bilag offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende til orientering.

ARTIKEL 32

1. Ordregliverne skal opbevare formålstjenlige oplysninger angående hver udbudsprocedure, således at de senere kan give oplysning om
  - a) grundene til anvendelsen af andre standarder end europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser, jf. artikel 12, stk. 2, eller til at der ikke er anvendt præstationsstandarder og specifikationer, jf. artikel 13, stk. 2;
  - b) beslutninger vedrørende virksomheders kvalifikation, ikke-kvalifikation eller ophør af deres kvalifikation, jf. artikel 24. Disse oplysninger skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at det kan vurderes, hvilke kriterier der er anvendt, og hvorledes de er anvendt;
  - c) hvilke oplysninger der er sendt eller ikke sendt til de interesserede virksomheder vedrørende tildelte kontrakter, jf. artikel 18, stk. 2;
  - d) de tilfælde, hvor der er anvendt begrænset udbud eller udbud efter forhandling uden forudgående indkaldelse af bud;
  - e) de anvendte kriterier og måden for deres anvendelse ved udvælgelsen af ansøgere, jf. artikel 23 og 25;
  - f) de anvendte kriterier og måden for deres anvendelse ved kontrakttildelingen, jf. artikel 26.
2. Oplysningerne skal opbevares i en periode, der ikke må være kortere end forældelsesfristen ifølge relevant national lovgivning, og de skal efter anmodning stilles til rådighed for Kommissionen.

ARTIKEL 33

Medlemsstaterne tilsender hvert år senest den 31. oktober Kommissionen en statistisk rapport for det foregående kalenderår vedrørende de kontrakter, som de i artikel 2 definerede virksomheder har indgået, opdelt efter de virksomhedskategorier, der omhandles i bilag I-X. Denne rapport skal mindst omfatte følgende oplysninger:

- a) for hver af kategorierne opdelt efter antal og samlet værdi af de kontrakter, der omfattes af dette direktiv
  - fordelingen mellem indkøbskontrakter, programmelkontrakter og bygge- og anlægskontrakter
  - fordelingen mellem udbudsmåder, jf. artikel 16,
  - fordelingen mellem kontrakter, der er tildelt leverandører inden for og leverandører uden for Fællesskabet og fra hver af medlemsstaterne,
  - den andel af kontrakter, der er tildelt ved udbud efter forhandling uden forudgående indkaldelse af bud
- b) for hver af kategorierne, den samlede værdi af de kontrakter, der andrager beløb under de tærskelværdier, der er fastsat i artikel 11, og som ellers ville have været omfattet af dette direktiv, opdelt på indkøbs-, programmel-, samt bygge- og anlægskontrakter;
- c) for den kategori af virksomheder, hvis aktiviteter er defineret i artikel 2, stk. 2, litra d, bevis for, at der sker en gradvis anvendelse af dette direktiv, jf. artikel 36.

ARTIKEL 34

1. Artikel 2, stk. 2, i direktiv 77/62/EØF, affattes således:

"2. Dette direktiv gælder ikke for:

- a) de ordregivende myndigheders tildeling af offentlige indkøbskontrakter, inden for det område, der omfattes af Rådets direktiv ..../..../EF (*);
- b) leveringer, der erklæres hemmelige, eller hvis gennemførelse må ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med gældende love eller administrative bestemmelser i den pågældende medlemsstat, eller når beskyttelsen af væsentlige sikkerhedsinteresser i denne stat kræver det.

(*) EFT nr. L ...."

2. Artikel 3, stk. 4, og 5, i direktiv 71/305/EØF, senest ændret ved direktiv .../..../EF, affattes således:

"4. Dette direktiv gælder ikke for ordregivende myndigheders tildeling af offentlige bygge- og anlægskontrakter inden for det område, der omfattes af Rådets direktiv .../..../EF (*).

(*) EFT nr. L ...."

ARTIKEL 35

Senest fire år efter dette direktivs iværksættelse undersøger Kommissionen i snævert samarbejde med Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, hvorledes dette direktiv har fungeret samt dets anvendelsesområde og fremsætter i givet fald yderligere forslag med henblik på tilpasning deraf på baggrund af især de fremskridt, der er gjort med hensyn til åbningen af adgangen til markederne, og med hensyn til konkurrencen i de pågældende sektorer og mellem disse. For så vidt angår virksomheder, hvis aktiviteter er defineret i artikel 2, stk. 2, litra d), handler Kommissionen i tæt samarbejde med Det Rådgivende Udvalg for Telekommunikationskontrakter.

ARTIKEL 36

1. I forbindelse med indkøbs- og programmelkontrakter, der tildeles af de virksomheder, hvis aktiviteter er defineret i artikel 2, stk. 2, litra d), skal dette direktivs bestemmelser omfatte:
  - mindst 70% af den anslåede værdi af de udbud, der gennemføres i 1992,
  - alle udbud, der gennemføres fra den 1. januar 1993.
2. Uanset stk. 1, anvendes artikel 17 for alle indkøbs- og programmelkontrakter fra den 1. januar 1993.

ARTIKEL 37

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 1. januar 1992 de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen derom.

De i henhold til første afsnit vedtagne bestemmelser skal indeholde en udtrykkelig henvisning til dette direktiv.

2. Henstilling 84/550/EØF trækkes tilbage med virkning fra 31. december 1991.

ARTIKEL 38

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de grundlæggende bestemmelser i national ret, såvel love som administrative bestemmelser, som de udsteder på det af dette direktiv omfattede område.

ARTIKEL 39

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

Formand

BILAG

- Bilag I: Ordregivere, der varetager produktion, transport eller forsyning af drikkevand
- Bilag II: Ordregivere, der varetager produktion og transport af samt forsyning med elektricitet
- Bilag III: Ordregivere, der varetager transport og oplagring af samt forsyning med gas eller varme
- Bilag IV: Ordregivere, der udfører efterforskning efter og udvinding af olie eller gas
- Bilag V: Ordregivere, der udfører efterforskning efter og udvinding af kul eller fast brændsel
- Bilag VI: Ordregivere inden for jernbanetransport
- Bilag VII: Ordregivere, der udfører bytransport med jernbane, sporvogn, trolleybus, eller bus.
- Bilag VIII: Ordregivere inden for området lufthavnsfaciliteter
- Bilag IX: Ordregivere inden for området søhavne eller havne ved indre vandveje eller andre terminalfaciliteter
- Bilag X: Ordregivere inden for telekommunikation
- Bilag XI: Erhvervsvirksomhed inden for bygge- og anlægssektoren
- Bilag XII: Modeller til bekendtgørelser vedrørende vandkonsessionskontrakter
- Bilag XIII A Udbudsbekendtgørelse vedrørende offentlige udbud
B Bekendtgørelse vedrørende begrænset udbud
C Bekendtgørelse vedrørende udbud med forhandling
- Bilag XIV: Bekendtgørelse vedrørende kvalifikationssystemet
- Bilag XV: Periodisk meddelelse
- A Vedrørende indkøbs- og programmelkontrakter
B Vedrørende bygge- og anlægskontrakter
- Bilag XVI: Bekendtgørelse vedrørende tildelte kontrakter

BILAG I

Ordregivere, der varetager produktion, transport eller forsyning af drikkevand

Belgien

Virksomhed oprettet ifølge Décret du 2 juillet 1987 de la Région Wallonne érigeant en entreprise régionale de production et d'aduction d'eau le service du ministère de la région chargé de la production et du grand transport d'eau.

Virksomhed oprettet ifølge Arrêté du 23 avril 1986 portant Constitution d'une société wallone de distribution d'eau.

Virksomhed oprettet ifølge Arrêté du 17 juillet 1985 de l'Exécutif flamand portant fixation des status de la société flamande de distribution d'eau.

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomhed oprettet ifølge Loi relative aux Intercommunales af 22 décembre 1986.

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder oprettet ifølge Code Communal, art. 147 bis, ter et quater sur les règles communales.

Danmark

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder, der omhandles i § 3, stk. 3, i Lov om vandforsyning m.v. af 4. juli 1985.

Tyskland

Vandproduktions- og forsyningsvirksomheder oprettet ifølge Eigenbetriebsordnungen eller Eigenbetriebsgesetze i delstaterne.

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder oprettet ifølge Gesetze über die Kommunale Gemeinschaftsarbeit oder Zusammenarbeit i delstaterne.

Vandproduktionsvirksomheder oprettet ifølge Gesetz über Wasser- und Bodenverbände vom 10. Februar 1937 og den ersten Verordnung über Wasser- und Bodenverbände vom 3. September 1937.

(Regiebetriebe), til produktion af og forsyning med vand ifølge Gemeindeordnungen der Länder.

Virksomheder oprettet ifølge Aktiengesetz vom 6. September 1965, geändert 19. Dezember 1985 eller GmbH-Gesetz vom 20. Mai 1898, geändert 15. Mai 1986 eller med retsstatus som Kommanditgesellschaft, til produktion af eller forsyning med vand på grundlag af en Konzessionsvertrag fra de regionale eller lokale myndigheder.

Grækenland

Athens vandselskab / Εταιρία Υδρεύσεως - Αποχετεύσεως Πρωτεύουσας oprettet ifølge lov 1068/80 af 23. august 1980.

Salonikis vandselskab / Οργανισμός Υδρεύσεως Θεσσαλονίκης der drives efter præsidentdekret 61/1988.

Volos vandselskab / Εταιρία Υδρεύσεως Βόλου der drives efter lov 890/1979.

Kommunale selskaber / Δημοτικές Επιχειρήσεις ύδρευσης - αποχέτευσης til produktion af eller forsyning med vand og oprettet ifølge lov 1069/80 af 23. august 1980.

Sammenslutninger af lokale myndigheder (Συνδέσμοι Υδρευσης) der drives ifølge lov for lokale myndigheder Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων indført ved præsidentdekret 76/1985.

Spanien

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder oprettet ifølge Ley No 7/1985 de 2 Abril de 1985 Reguladora de las Bases del Regimen local og Decreto Real No 781/1986 Texto Refundido Regimen local.

Frankrig

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder oprettet ifølge:

Dispositions Générales sur les règles Code des Communes L 323-1 à L 328-8 R 323-1 à R 323-6 (Dispositions générales sur les règles), eller

Code des Communes L 323-8 R 323-4 (Règles directes (ou de fait), eller

Décret-loi du 28 décembre 1926, Règlement d'Administration publique du 17 février 1930, Code des Communes L 323-10 à L 323-13, R 323-75 à 323-132 (Règles à simple autonomie financière), eller

Code des Communes L 323-9, R 323-7 à R 323-74, Décret du 19 octobre 1959 (Règles à personnalité morale et à autonomie financière), eller

Code des Communes L 324-1 à L 324-6, R 324-1 à R 324-13 (Gestion déléguée, concession et affermage), eller

Jurisprudence administrative, circulaire Intérieur du 13 décembre 1975 (gérance); eller

Code des Communes R 324-6, Circulaire Intérieur du 13 décembre 1975 (Régie intéressée); eller

Circulaire Intérieur du 13 décembre 1975 (Exploitation aux risques et périls); eller

Décret du 20 mai 1955, loi du 7 juillet 1983 sur les sociétés d'économie mixte (participation à une société d'économie mixte); eller

Code des Communes L 322-1 à L 322-6, R 322-1 à R 322-4 (dispositions communes, aux règles, concessions et affermages).

Irland

Dublin Corporation

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder oprettet ifølge The Public Health (Ireland) Act 1878, the Water Supplies Act 1942, the Sanitary Services Act 1964.

Italien

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder oprettet ifølge Testo Unico delle leggi sull'assunzione diretta dei pubblici servizi da parte dei comuni e delle province approvato con Regio Decreto 15 ottobre 1925, n. 2578 og Decreto del P.R. no 902 del 4 ottobre 1986.

Ente Autonomo Acquedotto Pugliese, oprettet ifølge RDL 19 ottobre 1919, no 2060.

Ente Acquedotti Siciliani, oprettet ifølge leggi regionali 4 settembre 1979, no 2/2e 9 agosto 1980, no 81.

Ente sardo Acquedotti e Fognature, oprettet ifølge legge 5 luglio 1963 no 9.

Luxembourg

Lokale vandforsyningsmyndigheder.

Sammenslutninger af lokale vandproduktions- og forsyningsmyndigheder oprettet ifølge Loi du 14. février 1900 concernant la création des syndicats de communes telle qu'elle a été modifiée et complétée par la Loi

du 23 décembre 1958 et par la Loi du 29 juillet 1981 et Loi du 31 juillet 1962 ayant pour objet le renforcement de l'alimentation en eau potable du GRAND DUCHE DU LUXEMBOURG à partir du réservoir d'ESCH-SUR-SURE.

Nederlandene

Sammenslutninger af lokale vandproduktions- og -forsyningsmyndigheder oprettet ifølge Waterleidingwet van 6 april 1957, ændret ved Wetten van 30 juni 1967, 10 september 1975, 23 juni 1976, 30 september 1981, 25 januari 1984, 29 januari 1986.

Portugal

Empresa Publica das Aguas Livres til produktion af og forsyning med vand ifølge Decreto Lei 190/81, 04.07.1981.
Lokale vandproduktions- og forsyningsmyndigheder.

Det Forenede Kongerige

Vandmyndigheder og -selskaber til produktion af og forsyning med vand ifølge Water Acts 1945, 1973 og 1983.

Central Scotland Water Development Board til produktion af vand og water authorities til produktion af og forsyning med vand ifølge Water (Scotland) Act 1980.

Department of the Environment for Northern Ireland, med ansvar for produktion af og forsyning med vand ifølge Water and Sewerage (Northern Ireland) Order 1973

BILAG II

Ordregivere, der varetager produktion og transport af eller forsyning med elektricitet

Belgien

Virksomheder til produktion og transport af samt forsyning med elektricitet oprettet ifølge artikel 5: Des règles communales et intercommunales i Loi du 10 mars 1925 sur les Distributions d'Energie Electrique.

Virksomheder til transport af eller forsyning med elektricitet oprettet ifølge Loi relative aux Intercommunales du 22 décembre 1986.

EBES, INTERCOM, UNERG og andre virksomheder til produktion og transport af samt forsyning med elektricitet ifølge forsyningskoncession efter artikel 8 les concessions communales et intercommunales i Loi du 10 mars 1925 sur les Distributions d'Energie Electrique.

Société Publique de production d'Electricité (SPE).

Danmark

Virksomheder til produktion og transport af elektricitet på grundlag af tilladelse ifølge § 3, stk. 1 i Lov nr. 54 af 25. februar 1976 om elforsyning, jf. Bekendtgørelse nr. 607 af 17. december 1976 om elforsyningslovens anvendelsesområde.

Elforsyningsvirksomheder som defineret i § 3, stk 2 i Lov nr. 54 af 25. februar 1976 om elforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 607 af 17. december 1976 om elforsyningslovens anvendelsesområde, og ifølge ekspropriations-tilladelser ifølge artikel 10 til 15 i Lov om elektriske stærkstrømsanlæg, jf. lovbekendtgørelse nr. 669 af 28. december 1977

Forbundsrepublikken Tyskland

Elektricitetsproduktions-, -transport eller -forsyningsvirksomheder som defineret i § 2, II i Gesetz zur Förderung der Energiewirtschaft (Energiewirtschaft) vom 13.12.1935.

Grækenland

Ανώνυμα Επιχειρήσεων Ηλεκτρισμού :
(Sammenslutningen af offentlige elværker) oprettet ifølge lov 1468 af 2. august 1950 Περί ίδρύσεως Ανωνύμων Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού der drives ifølge lov 57/85 : Δομή, ρόλος και τρόπος διοίκησης και λειτουργίας τής κοινωνικοποιημένου Ανωνύμου Επιχείρησης Ηλεκτρισμού.

Elektricitetsproduktions-, -transport eller forsyningsvirksomhed ifølge artikel 1 i Decreto Ley de 12 marzo 1954, der godkender Reglamento de Verificaciones electricas y regularidad en el su Ministro de Energia.

Red Electrica España (REDESA), oprettet ved Decreto Real n. 91 de 23 enero 1985.

Frankrig

Electricité de France, der er oprettet og drives ifølge loi 46/6288 du 8 avril 1946 sur la nationalisation de l'Electricité et du Gaz.

Virksomheder (société d'économie mixte eller régies) til elektricitetsforsyning, der omhandles i artikel 23 i loi 48/1260 du 12 août 1948 portant modification des lois 46/6288 du 8 avril 1946 et no. 46/2298 du 21 octobre 1946 sur la Nationalisation de l'Electricité et du Gaz.

Compagnie Nationale du Rhône

Irland

The Electricity Supply Board (ESB), der er oprettet og drives ifølge Electricity Supply Act, 1927.

Italien

Ente Nazionale per L'Energia elettrica oprettet ifølge legge n° 1643, 6 dicembre 1962 approvato con Decreto n° 1720, 21 dicembre 1965.

Virksomheder, der drives på grundlag af en koncession ifølge artikel 4, nr. 5 og 8 i Legge 6 dicembre 1962, no. 1643 - Istituzione dell'Ente nazionale per la energia elettrica e trasferimento ad esso delle imprese esercenti le Industrie elettriche.

Virksomheder, der drives på grundlag af koncession ifølge artikel 20 i Decreto del Presidente della Repubblica 18 marzo 1965, n° 342 norme Integrative della legge 6 dicembre 1962, n. 1643 e norme relative al coordinamento e all'esercizio delle attività elettriche esercitate da enti ed imprese diverse dell'Ente Nazionale per l'Energia Elettrica.

Luxembourg

Compagnie grande-ducale d'électricité de Luxembourg, der producerer eller varetager forsyningen med elektricitet ifølge Convention du 11 novembre 1927 concernant l'établissement et l'exploitation des réseaux de distribution d'énergie électrique dans le Grand-Duché du Luxembourg, approuvée par la loi du 4 janvier 1928.

Société électrique de l'Our (SEO)

Syndicat de Communes SIDOR

Virksomheder til produktion af elektricitet ifølge Accord du 1 janvier 1960 entre le Gouvernement et les petites centrales hydro-électriques privées concernant la fourniture d'énergie au réseau public.

Virksomheder til elforsyning ifølge artikel 5 i Convention du 11 novembre 1927 concernant l'établissement et l'exploitation des réseaux de distribution d'énergie électrique dans le Grand-Duché du Luxembourg, approuvées par la loi du 4 janvier 1928.

Nederlandene

Elektricitets produktie maatschappij Oost-Nederland (E.P.O.N.)
Elektricitetsbedrijf Utrecht-Noord-Holland-Amsterdam (U.N.A.)
Elektricitetsbedrijf Zuid-Holland (E.Z.H.)
Elektricitetsproduktmaatschappij Zuid-Nederland (E.P.Z.)
Provinciale Zeeuwse Energie Maatschappij (P.Z.E.M.)
Samenwerkende Elektricitetsproduktbedrijven (S.E.P.)

Virksomheder til elforsyning på grundlag af tilladelse (Vergunning) fra
amtsmyndighederne ifølge Provinciewet van 28 Januari 1962.

Portugal

Electricidade de Portugal (EDP), oprettet ifølge Decreto Lei n. 502/76 do
30 Junho 1976.

Virksomheder til forsyning med elektricitet efter Artigo 1º Decreto Lei nº
344-B/82 de 1 de Setembro 1982 ændret ved Decreto Lei nº 297/86 de 19 de
Setembro 1986.

Det Forenede Kongerige

Central Electricity Generating Board (CEGB) and the Areas Electricity
Boards, der producerer, transporterer og distribuerer elektricitet ifølge
Electricity Supply Act 1926, Electricity Act 1947 og Electricity Act 1957.

North of Scotland Hydro Electricity Board (NSHB) oprettet ifølge Hydro
Electric Development (Scotland Act 1943) og Electricity Act 1947.

South of Scotland Electricity Board (SSEB), oprettet ifølge South of
Scotland Electricity Order Confirmation Act 1956.

Northern Ireland Electricity Service (NIES) oprettet ifølge Electricity
Supply (Northern Ireland) Order 1972.

BILAG III

Transport af og forsyning med gas eller varme

Belgien

Distrigaz S.A., der drives ifølge Loi du 29 Juillet 1983.

Virksomheder, der transporterer gas på grundlag af tilladelse eller
koncession ifølge loi du 12 avril 1965, ændret ved loi du 28 juillet 1987.

Virksomheder, der varetager forsyningen med gas og drives ifølge loi
relative aux intercommunales du 22 décembre 1986.

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager
forsyningen med varme til offentligheden.

Danmark

Dansk Olie og Naturgas A/S, der drives på eneretsgrundlag ifølge Bekendt-
gørelse nr. 869 af 18. juni 1979 om eneretsbevilling til indførsel,
forhandling, transport og oplagring af naturgas.

Virksomheder, der drives ifølge lov nr. 294 af 7. juni 1972 om naturgas-
forsyning.

Virksomheder, der varetager forsyningen med gas og varme på grundlag af
godkendelse ifølge kapitel IV i lov om varmforsyning, jf.
lovbekendtgørelse nr. 542 af 6. oktober 1982.

Virksomheder, der transporterer gas på grundlag af en tilladelse ifølge
Bekendtgørelse nr. 141 af 13. marts 1974 om rørledningsanlæg på dansk
kontinentalsokkelområde til transport af kulbrinter.

Tyskland

Virksomheder, der transporterer og varetager forsyningen med gas, jf. § 2 11/1 i Gesetz zur Förderung der Energiewirtschaft vom 19. Dezember 1935 (Energiewirtschaftsgesetz).

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager forsyningen med varme til offentligheden.

Grækenland

DEP der transporterer eller varetager forsyningen med gas ifølge ministeriel afgørelse 2583/1987 Ανάθεση στη Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαιοειδών αρμοδιοτήτων σχετικών με το φυσικό αέριο.
Athens Municipal Gasworks S.A. DEFA, der transporterer og varetager forsyningen med gas.

Spanien

Virksomheder, der drives efter ley no. 10 del 15 junio 1987.

Frankrig

Société nationale des gaz du Sud ouest (gastransport).

Gaz de France, der er oprettet og drives efter loi no. 46/6288 du 8 avril 1946 sur la nationalisation de l'Electricité et du Gaz.

Virksomheder (Société d'économie mixte eller régies), der varetager forsyningen med el og som omhandles i artikel 23 i loi 48/1260 du 12 août 1948 portant modification des lois no 46/6288 du 8 avril 1946 et no 46/2298 du 21 octobre 1946 sur la Nationalisation de l'Electricité et du gaz.

Compagnie Française du Méthane (gastransport).

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager forsyningen med varme til offentligheden.

Irland

Irish Gas Board og andre virksomheder, der drives efter Gas Act 1976.

Dublin Corporation, der varetager varmforsyningen til offentligheden.

Italien

SNAM og SGMe Montedison, der transporterer gas.

Virksomheder, der varetager forsyningen med gas ifølge Testo Unico delle leggi sull'assunzione diretta dei pubblici servizi da parte dei comuni e delle province approvato con Regio Decreto 15 ottobre 1925, n. 2578 og Decreto del P.R. n. 908 del 4 ottobre 1986.

Virksomheder, der varetager varmforsyningen til offentligheden, som omhandlet i artikel 10 i legge 29 maggio 1982, n. 308 norme sul contenimento dei consumi energetici, lo sviluppo delle fonti rinnovabili di energia, il l'esercizio di centrali elettriche alimentate con combustibili diversi dagli idrocarburi.

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager varmforsyningen til offentligheden.

Luxembourg

Société de Transport de Gaz SOTEG S.A.

Gaswerk Esch-Weizrecht S.A.

Service Industriel de la Commune de Dudelange.

Service Industriel de la Commune de Luxembourg.

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager varmforsyningen til offentligheden.

Nederlandene

Gasunie

Virksomheder, der transporterer eller varetager forsyningen med gas på grundlag af koncession (concessie) fra de lokale myndigheder ifølge Gemeentewet van 29 Juni 1851.

Lokal- eller provinsmyndigheder, der transporterer eller varetager forsyning med gas ifølge Gemeentewet van 29 Juni 1851 og Provinciewet van 25 Januari 1962.

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager varmforsyningen til offentligheden.

Portugal

Sociedade de Electricidade de Portugal (EDP).

Det Forenede Kongerige

British Gas PLC og andre virksomheder, der drives efter Gas Act 1986.

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager varmforsyningen til offentligheden.

BILAG IV

Efterforskning efter og udvinding af olie og gas

Virksomheder, der har fået autorisation, tilladelse, licens eller koncession til efterforskning efter eller udvinding af olie eller gas ifølge følgende lovbestemmelser:

Belgien

Loi du 1 mai 1939 complétée par l'Arrêté royal n° 83 du 28 novembre 1939 sur l'exploration et l'exploitation du pétrole et du gaz

Arrêté royal du 15 novembre 1919

Arrêté royal du 7 avril 1953

Arrêté royal du 15 mars 1960

Loi au sujet de la plateforme continentale du 15 juin 1969

Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 29 septembre 1982.

Arrêté de l'Exécutif flammand du 30 mai 1984.

Danmark

Lov nr. 293 af 10. Juni 1981 om anvendelse af Danmarks undergrund

Lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 1. maj 1979

Tyskland

Bundesberggesetz vom 13. August 1980, ændret den 29. november 1986

Grækenland

Lov 87/1975 om oprettelse af DEP-EKY Περι ιδρύσεως Δημοσίας Επιχειρήσεως Πετρελαιοειδών.

Spanien

Ley sobre Investigación y Explotación de Hidrocarburo de 27 Junio 1974 og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Frankrig

Code minier (décret n° 56.838 du 16 août 1956), ændret ved Loi 56-1327 du 29 décembre 1956, Ordonnance 58-1186 du 10 décembre 1958, Décret 60-800 du 2 août 1980, Décret 616359 du 7 avril 1961, Loi 70-1 du 2 janvier 1970, Loi 77-620 du 16 juin 1977, Décret 80-204 du 11 mars 1980.

Irland

Petroleum and Other Minerals Development Act 1960
Ireland Exclusive Licensing terms 1975
Revised licensing terms 1987.

Italien

Lov N° 136 af 10. februar 1953
Lov N° 6 af 11. januar 1957, ændret ved Lov N° 613 af 21. juli 1967

Luxembourg

Nederlandene

Mijnwet No. 285 van 21 april 1910
Wet Opsporing delfstoffen n. 258 van 3 mei 1967
Mijnwet continentaalplaat 1965, n. 428 van 23 september 1965.

Portugal

Decreto Lei No. 543/74 af 16. Outubro 1974, ændret ved dekretter og meddelelser Nr. 168/77, 22/79, 266/80, 234/84 og 174/85.

Decreto 47/973 af 30. Setembro 1967 og 493/69 af 11 Novembro 1969, ændret ved Decrees 97/71, 98/71, 96/74, 424-C/76, 315/78, 266/80, 2/81, 245/82.

Det Forenede Kongerige

Petroleum Production Act 1934.
Continental Shelf Act 1964.
Pipeline Act 1962.
Petroleum and Submarine Pipeline Act 1975.
Oil and Gas Act 1982.
Petroleum Act 1987.
Petroleum (Production) regulation 1982, 1984, 1986.
Oil and Pipeline Act 1985.

BILAG V

Efterforskning efter og udvinding af kul eller andet fast brændsel

Belgien

Virksomheder, der efterforsker efter og udvinder kul eller andet fast brændsel ifølge Arrêté du Régent du 22 août 1948 og loi du 22 avril 1980.

Danmark

Virksomheder, der efterforsker efter og udvinder kul eller andet fast brændsel ifølge lov nr. 223 af 8. juni 1977 om råstoffer.

Tyskland

Virksomheder, der efterforsker efter og udvinder kul eller andet fast brændsel ifølge Bundesberggesetz vom 13 August 1980, BGBI 1980.

Grækenland

Offentlige sammenslutninger af kraftværker Ανοδος Επιχειρηση Ηλεκτρισμού der efterforsker efter og udvinder kul eller andet fast brændsel ifølge lov om råstoffer af 1973, ændret ved lov af 27. april 1976.

Spanien

Virksomheder, der efterforsker efter eller udvinder kul eller andet fast brændsel ifølge lov om råstoffer af 21. juli 1973.

Frankrig

Virksomheder der efterforsker efter og udvinder kul eller andet fast brændsel ifølge Code Minier, (Décret No. 56863 du 16 août 1956), ændret ved loi n° 77-620 du 16 juin 1977, Décret No. 80204 og Arrêté du 11 mars 1980.

Irland

Bord na Mona

Italien

Carbo Sulcis SpA.

Luxembourg

-

Nederlandene

-

Portugal

Empresa Carbonifera do Dairo.

Det Forenede Kongerige

British Coal Board oprettet ifølge Coal Industry Nationalization Act 1946.
Virksomheder, der efterforsker efter eller udvinder fast brændsel ifølge Mineral Development Act (Nordirland), 1969.

BILAG VI

Ordregivere inden for Jernbanetransport

Belgien

Société nationale des Chemins de fer belges
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen

Danmark

Danske Statsbaner (DSB)

Virksomheder oprettet ifølge Lov nr. 295 af 6. Juni 1984 om privatbanerne.

Tyskland

Deutsche Bundesbahn

Andre virksomheder, der varetager offentlig Jernbanetransport som fastsat i § 2 i Allgemeines Eisenbahngesetz 1951.

Grækenland

Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος.

Spanien

Red Nacional de Los Ferrocarriles Españoles
Ferrocarriles de Via Estrecha (FEVE)
Ferrocarriles de la Generalitat de Catalunya (FGC)
Eusko Trenbideak (Bilbao)
Ferrocarriles de la Generalitat Valenciana (FGV)

Frankrig

Société nationale des Chemins de fer français og andre réseaux ferroviaires ouverts au public, omhandlet i Loi d'Orientation des Transports Intérieurs du 30 décembre 1982, Titre II, Chapitre 1er du Transport ferroviaire.

Irland

Iarnrod Eireann (Irish Rail)

Italien

Ferrovie dello Stato

Virksomheder, der varetager Jernbanetransport på grundlag af en koncession ifølge artikel 10 i Regio Decreto 9 maggio 1912, n. 1447, che approva il testo unico delle disposizioni di legge per le ferrovie concesse all'industria privata, le tramvie a trazione meccanica e gli automobili

Virksomheder, der drives på grundlag af en koncession ifølge særlov, som omhandlet i Titolo XI, Capo II, Sezione 1a di Regio Decreto 9 maggio 1912, n. 1447, che approva il testo unico delle disposizioni di legge per le ferrovie concesse all'industria privata, le tramvie a trazione meccanica e gli automobili.

Virksomheder, der varetager Jernbanetransport på grundlag af en koncession ifølge artikel 4 i legge 14 luglio 1949, n. 410, concorso dello Stato per la reattivazione dei pubblici servizi di trasporto in concessione.

Virksomheder eller lokale myndigheder, der varetager Jernbanetransport på grundlag af en koncession ifølge artikel 14 di Legge 2 agosto 1952, n. 1221 - Provvedimenti per l'esercizio ed il potenziamento di ferrovie e di altre linee di trasporto in regime di concessione.

Luxembourg

Chemins de fer luxembourgeois (CFL)

Nederlandene

Nederlandse Spoorwegen N.V.
Streekvervoerbedrijf Centraal Nederland

Portugal

Caminhos de Ferro Portugueses

Det Forenede Kongerige

British Rail
Northern Ireland Railways

BILAG VII

Virksomheder, der varetager bytransport med jernbane-, sporvogn,
trolleybus eller bus

Belgien

Société nationale des Chemins de Fer vicinaux (SNCV) Nationale Maatschappij
van Buurtspoorwegen (NMB)

Virksomheder, der varetager offentlig transport på grundlag af en kontrakt
fra SNCV ifølge artikel 16 og 21 i Arrêté du 30 décembre 1946 relatif aux
transports rémunérés de voyageurs par route effectués par autobus et par
autocars.

Société des Transports Intercommunaux de Bruxelles (STIB),
Maatschappij van het Intercommunal Vervoer te Antwerpen (MIVA),
Maatschappij van het Intercommunal Vervoer te Gent (MIVG),
Société des Transports Intercommunaux de Charleroi (STIC)
Société des Transports Intercommunaux de la région liégeoise (STIL)
Société des Transports Intercommunaux de l'agglomération verviétoise
(STIAV), og andre virksomheder oprettet ifølge Loi relative à la création
de sociétés de transports en commun urbains Wet betreffende de oprichting
van maatschappijen voor stedelijk gemeenschappelijk vervoer af 22. februar
1962.

Virksomheder, der varetager offentlig transport på grundlag af en kontrakt
med STIB ifølge artikel 10 eller med andre transportvirksomheder ifølge
artikel 11 i Arrêté Royal 140 du 30 décembre 1982 relatif aux mesures
d'assainissement applicables à certains organismes d'intérêt public
dépendant du Ministère des Communications.

Danmark

Danske Statsbaner (DSB)

Virksomheder, der varetager busbefordring (almindelig rutekørsel) på grundlag af tilladelse ifølge Lov nr. 115 af 29. marts 1978 om buskørsel.

Tyskland

Virksomheder, der varetager bustransport, jf. § 12 Absätze I und II i Personenbeförderungsgesetz vom 21 März 1961.

Grækenland

Ηλεκτροκίνητα Λεωφορεία Περιοχής Αθηνών - Πειραιώς.
(Elektriske busser i Athen-Piræus-området), der drives ifølge dekret 768/1970 og lov 588/1977.

Ηλεκτρικοί Σιδηρόδρομοι Αθηνών - Πειραιώς.
(Athen - Piræus elektriske Jernbaner), der drives ifølge lov 352/1976 og 588/1977.

Επιχείρηση Αστικών Συγκοινωνιών.
(Bytransportelskab), der drives ifølge lov 588/1977

Κοινό Ταμείο Εισπράξεως Λεωφορείων.
(Fælles busfond), der drives ifølge dekret 102/1973.

ΡΟΔΑ (Δημοτική Επιχείρηση Λεωφορείων Ρόδου.
Rhodos kommunale busselskab Roda

Οργανισμός Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης.
(Thessalonikis transportelskab), der drives ifølge dekret 3721/1957 og lov 716/1980.

Spanien

Virksomheder, der varetager offentlig transport ifølge Ley de Régimen Local.

Corporación metropolitana de Madrid

Corporación metropolitana de Barcelona

Virksomheder, der varetager offentlig bybefordring og mellembybefordring med bus ifølge artikel 113 til 118 i Ley de ordenación de Transportes Terrestres, 31 Julio 1987.

Virksomheder, der varetager busbefordring ifølge artikel 71 i Ley de Ordenación de Transportes Terrestres, 31 Julio 1987.

FEVE, RENFE (eller Empresa Nacional de Transportes de Viajeros por Carretera), der varetager offentlig busbefordring ifølge Disposiciones adicionales, Primera, de la Ley de Ordenación de Transportes Terrestres, 31 Julio 1957.

Virksomheder, der varetager offentlig busbefordring ifølge Disposiciones Transitorias, Tercera de la Ley de Ordenación de Transportes Terrestres, 31 Julio de 1957.

Frankrig

Virksomheder, der varetager offentlig busbefordring ifølge artikel 7 II i loi n° 82-1153 du 30 décembre 1982, Transports intérieurs, Orientation,

Régie Autonome des Transports Parisiens, Société Nationale des Chemins de fer français, APTR og andre virksomheder, der varetager offentlig transport på grundlag af tilladelser fra Syndicat des Transports Parisiens ifølge Ordonnance de 1959 et ses décrets d'application relatifs à l'organisation des transports de voyageurs dans la région parisienne.

Irland

Iarnrod Eireann (Irish Rail)

Bus Eireann (Irish Bus)

Bus Atha Alath (Dublin Bus)

Virksomheder, der varetager offentlig befordring på grundlag af tilladelse ifølge Road Transport Act 1932.

Italien

Virksomheder, der udfører offentlig befordring på grundlag af koncession ifølge Legge 28 settembre 1939, n. 1822 - Disciplina degli autoservizi di linea (auto:linee per viaggiatori, bagagli e pacchi agricoli in regime di concessione all'industria privata) - articolo 1, ændret ved artikel 45 i Decreto del Presidente della Repubblica 28 giugno 1955, n.771.

Virksomheder, der udfører offentlig transport på grundlag af artikel 1, nr. 4 eller nr. 15, i Regio Decreto 15 ottobre 1925, n. 2578 - Approvazione del testo unico della sull'assunzione diretta dei pubblici servizi da parte dei comuni e delle province.

Virksomheder, der drives på grundlag af koncession ifølge artikel 242 eller 256 i Regio Decreto 9 maggio 1912 n. 1447, che approva il testo unico delle disposizioni di legge per le ferrovie concesse all'industria privata, le tramvie a trazione meccanica e gli automobili.

Virksomheder eller lokale myndigheder, der drives på grundlag af koncession ifølge artikel 4 i Legge 14 giugno 1949, n. 410, concorso dello Stato per la riattivazione dei pubblici servizi di trasporto in concessione.

Virksomheder, der drives på grundlag af koncession ifølge artikel 14 i Legge 2 agosto 1952, n. 1221 - Provvedimenti per l'esercizio ed il potenziamento di ferrovie e di altre linee di trasporto in regime di concessione.

Luxembourg

Chemins de fer du Luxembourg (CLF)

Service communal des autobus municipaux de la ville de Luxembourg.

Transports Intercommunaux du Canton d'Esch sur Alzette (TICE).

Fédération luxembourgeoise des entreprises d'autobus et d'autocars, der drives ifølge Règlement Grand-Ducal du 3 février 1978 concernant les conditions d'octroi des autorisations d'établissement et d'exploitation des services de transports routiers réguliers de personnes rémunérées.

Nederlandene

Virksomheder, der udfører offentlig transport ifølge kapitel II (openbaar vervoer) i Wet Personenvervoer van 12 maart 1987.

Portugal

Rodoviaría Nacional E.P.

Servicio de Transportes Colectivos do Porto

Companhia Carris de Ferro de Lisboa

Companhia de Metropolitano de Lisboa

Virksomheder, der varetager offentlig busbefordring ifølge base 7, Lei 2008 de 7.09.1945 Coordenação do Transportes Terrestres og artikel 72 i Decreto Lei 37272 de 31.12.48 Regulamento do transportes automoveis.

Det Forenede Kongerige

Virksomheder, der udfører offentlig busbefordring ifølge London Regional Transport Act 1984.

Virksomheder, der varetager offentlig busbefordring ifølge Transport Act 1985.

Newcastle Railway

Glasgow Underground

Manchester Underground

Dockland Railway

London Underground

BILAG VIII

Ordregivere inden for området lufthavnsfaciliteter

Belgien

Régie des Voies Aériennes oprettet ifølge Arrêté-loi du 20 novembre 1946 portant création de la Régie des Voies Aériennes, ændret ved Arrêté Royal du 5 octobre 1970 portant refonte du statut de la Régie des Voies Aériennes.

Danmark

Lufthavne, der drives på grundlag af tilladelse ifølge § 55, stk. 1 i Lov om Luftfart, jf. Lovbekendtgørelse nr. 408 af 11. september 1985.

Tyskland

Lufthavne som defineret i paragraf 38 II Nr 1 og 49 II Nr 1 i Luftverkehrs-zulassungsordnung vom 19. Juni 1964.

Grækenland

Lufthavne, der drives ifølge lov 517/1931, der opretter det civile luftfartsvæsen Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (ΥΠΑ).

Internationale lufthavne, der drives ifølge præsidentdekret 647/981

Spanien

Lufthavne, der administreres af Aeropuertos Nacionales, der drives ifølge Real Decreto 278/1982 de 15 octubre 1982.

Frankrig

Aéroports de Paris, der drives ifølge Titre V, Articles L 251-1 à 252-1 i Code de l'Aviation Civile.

Aéroport de Bâle - Mulhouse, oprettet ifølge fransk-schweizisk konvention af 4. juli 1949.

Lufthavne, som defineres i artikel L 270-1, Code de l'Aviation Civile.

Lufthavne, der drives ifølge Cahier de Charges type d'une concession d'aéroport, décret du 6 mai 1955.

Lufthavne, der drives på grundlag af en Convention d'exploitation ifølge Article L/221, Code de l'Aviation Civile.

Irland

Lufthavnene i Dublin, Cork og Shannon, der administreres af Aer Rianta-Irish Airports.

Lufthavne, der drives på grundlag af en public use license ifølge Air Navigation and Transport Act Nr. 23 1936, Transport fuel and power (transfer of departmental Administration and ministerial functions) Order 1959 og Air Navigation (aerodrom and visual ground aids) Order 1970.

Italien

Civile statslufthavne (aerodromi civili istituiti dallo Stato), som omtalt i artikel 692 i Codice della navigazione, Regio Decreto 30 marzo 1942, n. 327.

Virksomheder, der varetager lufthavnsfaciliteter på grundlag af koncession ifølge artikel 694 i Codice della navigazione, Regio Decreto 30 marzo 1942, n. 327.

Luxembourg

Aéroport de Findel

Nederlandene

Lufthavne, der drives ifølge artikel 18-30 i Luchtvaartwet af 15. januar 1958, ændret 7. juni 1978.

Portugal

Lufthavne, der administreres af Aeroportos e navegação Aérea (ANA) EP ifølge Decreto Lei 246/79.

Aeroporto de Funchal og Aeroporto de Porto Santo, der er regionaliseret ifølge Decreto Lei 284/81

Det Forenede Kongerige

Lufthavne, der administreres af British Airports Authority plc

Lufthavne, der ifølge 1986 Airports Act er public limited companies (plc's).

BILAG IX

Ordregivere inden for søhavne og havne ved indre vandveje og andre terminalfaciliteter

Belgien

Société anonyme du Canal et des Installations maritimes de Bruxelles.

Port autonome de Liège.

Port autonome de Namur.

Port autonome de Charleroi.

Port de la ville de Gand.

La Compagnie des Installations maritimes de Bruges - Maatschappij der Brugse haveninrichtingen.

Société intercommunale de la rive gauche de l'Escaut - Intercommunale maatschappij van de linker Scheldeoever (Antwerpen havn).

Port de Nieuwport.

Port d'Ostende.

Danmark

Havne som defineret i artikel 1, I til III i Bekendtgørelse nr. 604 af 16. december 1985 om hvilke havne der er omfattet af lov om trafikhavne, jf. lov nr. 239 af 12. maj 1976 om trafikhavne.

Tyskland

Søhavne, der helt eller delvis ejes af lokale myndigheder (Länder, Kreise, Gemeinden).

Havne ved Indre vandveje, der er undergivet Tarifordnung ifølge delstaternes Wassergesetze.

Grækenland

Piræus Havn Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς
Oprettet ifølge nødhjælpslov 1559/1950 og lov 1630/1951.

Thessaloniki Havn Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης
Oprettet ifølge Dekret N.A. 2251/1953.

Andre havne, der administreres efter præsidentdekret 649/1977 Π.Δ. 649/1977 Επιπλοία, οργάνωση λειτουργίας, διοικητικός έλεγχος λιμένων.
(Overvågning af drift- og administrativ kontrol)

Spanien

Puerto de Huelva oprettet ifølge Decreto 2 de octubre de 1969, n° 2380/69.
Puertos y Faros. Otorga Régimen de Estatuto de Autonomía al Puerto de Huelva.

Puerto de Barcelona oprettet ved Decreto 25 de agosto de 1978, n° 2407/78.
Puertos y Faros. Otorga al de Barcelona Régimen de Estatuto de Autonomía.

Puerto de Bilbao oprettet ved Decreto 25 de agosto de 1978, n° 2408/78.
Puertos y Faros. Otorga al de Bilbao Régimen de Estatuto de Autonomía.

Puerto de Valencia oprettet ved Decreto 25 de agosto de 1978, n° 2409/78.
Puertos y Faros. Otorga al de Valencia Régimen de Estatuto de Autonomía.

Juntas de Puertos, der drives ifølge Ley 27/68 de 20 junio 1968; Puertos y Faros. Juntas de Puertos y Estatutos de Autonomía og Decreto de 9 de abril de 1970, n° 1350/70. Juntas de Puertos. Reglamento.

Havne, der administreres af Comisión Administrativa de Grupos de Puertos der drives ifølge Ley 27/68 de 20 junio de 1968, Decreto 1958/78 de 23 junio de 1978 og Decreto 571/81 de 6 mayo de 1981.

Havne, der er opregnet i Real Decreto 989/82 de 14 de mayo 1982. Puertos. Clasificación de los de Interés general.

Frankrig

Port Autonome de Paris oprettet ifølge Loi n° 68/917 du 24 octobre 1968 relative au port autonome de Paris.

Port Autonome de Strasbourg oprettet ifølge Convention du 20 mai 1923 entre l'Etat et la ville de Strasbourg relative à la Constitution du Port Rhénan de Strasbourg et à exécution de travaux d'extension de ce port, som bekræftet ved Loi du 26 avril 1924.

Andre havne ved Indre vandveje oprettet eller administreret ifølge artikel 6 navigation intérieure i décret n° 69 - 140 du 6 février 1969 relatif aux concessions d'outillage public dans les ports Maritimes.

Ports autonomes, der drives ifølge Artikel L 111-1 et suivants og Code des Ports Maritimes

Ports non-autonomes, der drives ifølge artikel R 121-1 et suivants i Code des Ports Maritimes.

Havne, der administreres af regionale myndigheder (Départements) eller ifølge koncession fra regionale myndigheder (Départements) ifølge Artikel 6 i Loi 86-663 du 22 juillet 1983 compétant la Loi 83-8 du 7 janvier 1983 relative à la répartition de compétences entre les communes, départements et l'Etat.

Irland

Havne, der drives ifølge Harbour Act 1968.

Italien

Statshavne og andre havne, der drives af Capitaneria di Porto ifølge Codice della navigazione, Regio Decreto 30 marzo 1982, n. 32.

Autonome Havne, (Enti portuali), oprettet ved lov ifølge artikel 19 i Codice della navigazione, Regio Decreto 30 marzo 1982, n. 327.

Luxemburg

Port de Mertert, der er oprettet og drives ifølge Loi du 22 Juillet 1963 relative à l'aménagement et à l'exploitation d'un port fluvial sur la Moselle.

Nederlandene

Havenbedrijven, der er oprettet og drives ifølge Gemeentewet van 29 juni 1851.

Havenschap Vlissingen, oprettet ved wet van 10 september 1979 inzake de gemeenschappelijke regeling tot oprichting van het Havenschap Vlissingen.

Havenschap Terneuzen, oprettet ved wet van 8 april 1970 inzake de gemeenschappelijke regeling tot oprichting van het Havenschap Terneuzen.

Havenschap Delfzijl, oprettet ved wet van 31 juli 1957 inzake de gemeenschappelijke regeling tot oprichting van het Havenschap Delfzijl.

Haven- en Industrieschap Moerdijk, oprettet ved gemeenschappelijke regeling tot oprichting van het Haven- en Industrieschap Moerdijk van 23 oktober 1970, godkendt ved Koninklijk Besluit nr. 23 van 4 maart 1972.

Portugal

Porto do Lisboa, oprettet ifølge Decreto Real do 18 Fevereiro 1907 og som drives ifølge Decreto Lei n° 36976 do 20 Julho 1948.

Porto do Douro e Laxoes, oprettet ifølge Decreto Lei no 36977 do 20 Julho 1948.

Porto do Sines, oprettet ifølge Decreto Lei No-508/77 do 14 Dezembro 1977.

Portos do Setubal, Aveiro, Figuera de Foz, Viana do Castelo, Portimaz, Faro, der drives ifølge Decreto Lei 37754 do 18 Fevereiro 1950.

Det Forenede Kongerige

Harbour authorities, som omhandlet i section 57 of the Harbours Act 1964, der varetager havnefaciliteter til søgående skibe eller fartøjer til sejlads på indre vandveje.

ORDREGIVERE

Belgien

Régie des Télégraphes et des Téléphones
Regie van Telegrafie en Telefonie

Danmark

Københavns Telefon Aktieselskab
Jydsk Telefon
Fyns Kommunale Telefonselskab
Post- og Telegrafvæsenet
Statens Teletjeneste

Forbundsrepublikken Tyskland

Deutsche Bundespost

Grækenland

OTE/Hellenic Telecommunications Organization

Spanien

Compania telefonica Nacional de España

Frankrig

Direction Générale des Télécommunications
Transpac
Telecom Service Mobile
Société Française Radiotéléphone

Irland

Telecom Eireann

Italien

Amministrazione delle Poste e delle Telecomunicazioni
Azienda di Stato per i Servizi Telefonici
Società Italiana per l'Esercizio Telefonico SpA
Italcable
Telepazio SpA

Luxembourg

Administration des Postes et des Télécommunications

Nederlandene

Post Telegraaf en Telefon

Portugal

Telefones de Lisboa e Porto
Companhia Portuguesa Radio Marconi
Correios e Telecomunicacoes de Portugal

Det Forenede Kongerige

British Telecommunications PLC
Mercury Communications Ltd
City of Kingston-Upon-Hull
Racal Vodafone
Telecoms Securicor Cellular Radio Ltd (Cellnet).

BILAG XI

LISTE OVER FORMER FOR ERHVERVSVIRKSOMHED

SVARENDE TIL DEN SYSTEMATISKE FORTEGNELSE OVER ØKONOMISKE AKTIVITETER I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Klasser	Grupper og positioner	Undergrupper	Beskrivelse
50			BYGGE- OG ANLÆGSVIRKSOMHED
	500		Bygge- og anlægsvirksomhed (uden specialisering)
		500.1	Bygge- og anlægsvirksomhed (uden specialisering)
		500.2	Nedrivning
	501		Opførelse af bygninger (til beboelse eller andet)
		501.1	Byggeentreprenørvirksomhed (uden specialisering)
		501.2	Tagdækning
		501.3	Bygning af skorstene og industriovne
		501.4	Isolering mod vand og fugt
		501.5	Restaurering og istandsættelse af facader
		501.6	Stilladsbygning
		501.7	Anden specialiseret virksomhed i forbindelse med opførelse af bygninger, herunder tømrerarbejde
	502		Anlægsvirksomhed (bygning af veje, broer, jernbaner osv.)
		502.1	Anlægsentreprenørvirksomhed (uden specialisering)
		502.2	Jordentreprenører
		502.3	Bygning af broer, tunneller og mineskakter; dybdeboring
		502.4	Anlægsvirksomhed i forbindelse med floder, kanaler, havne sluser og dæmninger
		502.5	Vejbygning (herunder specialiseret bygning af flyvepladser og landingsbaner)
		502.6	Foretagender specialiseret i overrislingsanlæg, dræning, udlødnig af spildevand, rensningsanlæg
		502.7	Foretagender specialiseret i anden anlægsvirksomhed
	503		Installationsvirksomhed
		503.1	Installationsentreprenørvirksomhed (uden specialisering)
		503.2	Installation af gas, vand og sanitet
		503.3	Installation af opvarmnings- og ventilationsanlæg (centralvarme-,

503.4	klima- og udluftningsanlæg)
	Isolering mod kulde, varme, lyd og vibrationer
503.5	Elektroinstallation
503.6	Installation af antenner, lynafledere, telefoner m.v.
504	Færdiggørelse af bygninger
504.1	Almindelig færdiggørelse (uden specialisering)
504.2	Stukkatarbejde og gipsning
504.3	Bygningssnedkerier, hvis aktivitet hovedsagelig består i montering af bygningssnedkerartikler; lægning af parketgulve
504.4	Glarmesterarbejde, lakering, maling og tapetsering
504.5	Opsætning, lægning og klæbning af plader, fliser og anden mur- og gulvbelægning
504.6	Ovnsætning samt anden færdiggørelse

BILAG XII

MODEL FOR BEKENDTGØRELSE OM KONCESSIONSKONTRAKTER
FOR VANDSEKTOREN

1. Navn, adresse, telefonnummer og telegramadresse samt telex- og telefaxnummer på den ordregivende myndighed:
2. Koncessionskontraktens genstand, arten af ydelserne og deres karakteristika
3. a) Sidste frist for indsendelse af ansøgninger:
b) Den adresse, hvortil de skal sendes:
c) Det eller de sprog, de skal være affattet på:
4. Personlige samt tekniske og finansielle krav, som ansøgeren skal opfylde:
5. Kriterier, der vil blive lagt til grund ved kontrakttildelingen:
6. Andre oplysninger:
7. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
8. Datoen for Publikationskontorets modtagelse af bekendtgørelsen:

A. Offentligt udbud

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt tele- og telefaxnummer.
2. For indkøbskontrakter: ^{semt kontrakter vedrørende programeller} kontraktform for de indkaldte bud
3.
  - a) leveringssted eller udførelsessted
  - b) arten og mængden af de varer der skal leveres
eller
ydelseernes art og omfang, almindelig karakteristik af entreprenørarbejdet
  - c) angivelse af, om leverandøren kan afgive bud på dele af de ønskede leverancer og/eller på disse som helhed
eller for bygge- og anlægskontrakter:
Hvis entreprisen eller kontrakten er opdelt i flere afsnit, størrelsesordenen af de forskellige afsnit og muligheden for at afgive bud på et, flere eller samtlige afsnit
  - d) mulighed for at afgive alternative bud
  - e) for bygge- og anlægskontrakter:
angivelse af entreprisen eller kontraktens formål, når denne også omfatter projektering.
4. Undtagelse fra anvendelsen af europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser, jf. artikel 9.
5. Leveringsfrist og udførelsesfrist:
6.
  - a) Navn og adresse på den myndighed, til hvilken anmodning om udbudsbetingelserne og supplerende dokumenter kan rettes:
  - b) (I givet fald) det beløb, der skal erlægges for at modtage disse dokumenter samt betalingsbetingelser:
- 7)
  - a) Sidste frist for modtagelse af bud:
  - b) Den adresse, hvortil de skal sendes:
  - c) Det eller de sprog, de skal være affattet på:
8. a) Personer, der har adgang til at overvære åbningen af buddene:

- b) Datoen, klokkeslet og sted for denne åbning:
9. (I givet fald) sikkerhedsstillelse og garantier, der forlanges:
10. De vigtigste finansierings- og betalingsbestemmelser og/eller henvisninger til de forskrifter, hvoraf de fremgår:
11. (I givet fald) den retlige form, som den sammenslutning af leverandører eller entreprenører, til hvilken kontrakten overdrages, skal have:
12. Økonomiske og tekniske mindstekrav, som den entreprenør eller leverandør skal opfylde, som kontrakten tildeles:
13. Periode, inden for hvilken den bydende er forpligtet til at vedstå sit bud:
14. Kriterier, der vil blive lagt til grund ved tildeling af kontrakten. Andre kriterier end den laveste pris skal nævnes, når de ikke er angivet i udbudsbetingelserne:
15. Andre oplysninger:
16. (I givet fald) datoen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabs Tidende af den periodiske bekendtgørelse, der er relevant for kontrakten.
17. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
18. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for Det Europæiske Fællesskabs Officielle Publikationer:

B. Begrænset udbud

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer.
2. For Indkøbskontrakter: sem kontrakter vedrørende programeller
kontraktform for de indkaldte bud
3. (I givet fald) begrundelse for anvendelse af hasteprocedure, jf. artikel 17, stk. 4:
4.
  - a) leveringssted eller udførelsessted
  - b) arten og mængden af de varer der skal leveres
eller
ydelsernes art og omfang, almindelig karakteristik af entreprenørarbejdet
  - c) angivelse af, om leverandøren kan afgive bud på dele af de ønskede leverancer og/eller på disse som helhed
eller for bygge- og anlægskontrakter:

Hvis entreprisen eller kontrakten er opdelt i flere afsnit, størrelsesordenen af de forskellige afsnit og muligheden for at afgive bud på et, flere eller samtlige afsnit
  - d) mulighed for at afgive alternative bud
  - e) for bygge- og anlægskontrakter:

angivelse af entreprisen eller kontraktens formål, når denne også omfatter projektering.
5. Undtagelse fra anvendelsen af europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser, jf. artikel 9.
6. Leveringsfrist og udførelsesfrist:
7. (I givet fald) den retlige form, som den sammenslutning af leverandører eller entreprenører, til hvilken kontrakten overdrages, skal have:
8.
  - a) Sidste frist for modtagelse af anmodninger om deltagelse:
  - b) Den adresse, hvortil anmodningerne skal sendes:
  - c) Det eller de sprog, de skal være affattet på:
9. Sidste frist for afsendelse af opfordringer til at afgive bud:

10. (I givet fald) sikkerhedsstillelse og garantier, der forlanges:
11. De vigtigste finansierings- og betalingsbestemmelser og/eller henvisninger til de forskrifter, hvoraf de fremgår:

12. Oplysninger om leverandørens eller entreprenørens egne forhold samt om de økonomiske og tekniske krav, der stilles til den leverandør eller entreprenør, som kontrakten tildes:
13. Kriterier, der vil blive lagt til grund ved tildeling af kontrakten, når de ikke er anført i opfordringen til at afgive bud:
14. Andre oplysninger:
15. (I givet fald) datoen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende af den periodiske bekendtgørelse, der er relevant for kontrakten:
16. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
17. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:

C. Udbud efter forhandling

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer:
2. For Indkøbskontrakter semt kontrakter vedrørende programeller:
Kontraktform for de indkaldte bud:
  - a) leveringssted eller udførelsessted
  - b) arten og mængden af de varer, der skal leveres
eller
ydelsernes art og omfang, almindelig karakteristik af entreprenørarbejdet
  - c) angivelse af, om leverandøren kan afgive bud på dele af de ønskede leverancer og/eller på disse som helhed
eller for bygge- og anlægskontrakter
Hvis entreprisen eller kontrakten er opdelt i flere afsnit, størrelsesordenen af de forskellige afsnit og muligheden for at afgive bud på et, flere eller samtlige afsnit
  - d) for bygge- og anlægskontrakter:
angivelse af entreprisen eller kontraktens formål, når denne også omfatter projektering.
4. Undtagelse fra anvendelsen af europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser, jf. artikel 9.
5. Leveringsfrist og udførelsesfrist:
6. (I givet fald) den retlige form, som den sammenslutning af leverandører eller entreprenører, til hvilken kontrakten overdrages, skal have:
7.
  - a) Sidste frist for modtagelse af bud:
  - b) Den adresse, hvortil de skal sendes:
  - c) Det eller de sprog, de skal være affattet på:
8. (I givet fald) sikkerhedsstillelse og garantier, der forlanges:
9. De vigtigste finansierings- og betalingsbestemmelser og/eller henvisninger til de forskrifter, hvoraf de fremgår:

10. Oplysninger om leverandørens eller entreprenørens egne forhold samt om de økonomiske og tekniske krav, der stilles til den leverandør eller entreprenør, som kontrakten tildeles:
11. (I givet fald) navn og adresse på de leverandører eller entreprenører, som ordregiveren allerede har valgt:
12. (I givet fald) dato(er) for tidligere offentliggørelser i De Europæiske Fællesskabers Tidende:
13. Andre oplysninger:
14. (I givet fald) datoen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende af den periodiske bekendtgørelse, der er relevant for kontrakten:
15. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
16. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:

Bekendtgørelse vedrørende kvalifikationssystemet

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer.
2. Kvalifikationssystemets formål:
3. Adresse, hvor reglerne vedrørende kvalifikationssystemet kan fås (hvis forskellig fra adressen nævnt under 1):
4. I givet fald, kvalifikationssystemets løbetid:

Periodisk bekendtgørelse

A. For Indkøbskontrakter samt kontrakter vedrørende programeller

1. Ordreglverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer eller den afdeling, hvor yderligere oplysninger kan fås:
2. Art samt mængde, eller værdi af de produkter, der skal leveres eller for kontrakter vedrørende programeller, ydelsernes art og værdi:
3. a) Forventet dato for udbudsprocedurernes begyndelse (hvis kendt):
b) Den valgte udbudsform:
4. Andre oplysninger:
5. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
6. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:

B. For bygge- og anlægskontrakter:

1. Ordreglverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse, samt telex- og telefaxnummer:
2. a) Udførelsessted:
b) Ydelsernes art og omfang, almindelig karakteristik af arbejdet eller delarbejderne ved henvisning til arbejdet:
c) Et overslag over udgifterne til det arbejde, der skal ydes:
3. a) Den valgte udbudsform
b) Den dato, der er fastsat for påbegyndelsen af procedurerne for indgåelse af kontrakten eller kontrakterne:
c) Den dato, der er fastsat for arbejdets begyndelsesdato:
d) Den fastlagte tidsplan for arbejdets færdiggørelse:
4. Finansieringsvilkår for arbejdet og betingelser for prisrevision:

5. Andre oplysninger:
6. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
7. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:

Bekendtgørelse om tildelte kontrakter

1. Ordregiverens navn og adresse:
2. Udbudsform:
3. Datoen for kontraktens tildeling:
4. Kriterierne for tildeling af kontrakten:
5. Antallet af modtagne bud:
6. Navn og adresse på den/de leverandør(er) eller entreprenør(er), der har fået tilsagn:
7. Art og mængde af leverede varer, i givet fald, efter leverandør eller ydelsens art og omfang, almindelig karakteristik af det færdige arbejde
8. Betalt pris eller prismargen (minimum/maksimum):
9. Andre oplysninger: herunder værdi og omfang af den del af kontrakten, der i underentreprise til tredjemand
10. Datoen for offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende:
11. Datoen for afsendelsen af bekendtgørelsen:
12. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer.